

חיותה חלק ומגשוק יריה והרמוז בזה הוא כי כן ז"א נושק ידיו אמו בכל ליל שבת. וסוד פטעין הוא כי הנה בימי החול אין לז"א רק בחי' מוחין פנימיים מבחי' נה"י דתבו' והם סוד' דללס דתבו' (א) אבל עתה בלילי שבת נכנסין ב"א בחי' המו' המקיפין שהם סוד' ל' דללס דתבו' שהם בחי' ג' אמלעיו' חג"ת דילה אשר הם ב' הזרועות והידיים שלה והוא עולה עתה עד שם וטשק אותם. והואיל והאח' לידן נבאר ענין הגשיקה שטוהגים לגשק ע"ג הידיים מה ענין זה. ד"ל כי הגבו' הם הנקרא מנלפ"ך והם עומדי'. ביסוד של הנקבה. ואמנם שורש מ"אחותה הא' הוא יב' בזה' אלבען יד שמאל' כי ה' אלבעות יד ימין הם חסדים ושורש כל הגבורות האלו הוא למעלה ביה' מולאות הפס והם ח"ך ולשון וגרון ושפה ושיניים שבהם כ"ב אותיו' אחת"ס בומ"ף כו' והנה ג' חלוק' שבהם הם ד' אותיו' והם אחת"ס בומ"ף גיכ"ז וב' חלוק' שבהם הם ה' אותיו' והם דטלג"ת וסס"ך והם סוד' ה' חסדים וה"ג וכאשר האדם נושק בפיו ע"ג אלבעו' היד גורם להשפיע ולהאיר משרש' אשר שם בפה אל' ה' אלבעו'. ואמנם סדר הגשיקה הוא שהקטן נושק יד סגדול והכוונה היא כיון שהקטן בא להסבך מן הגדול לכן נר"ך שבתח' יגרום הקטן ביסוס ומיתוק גבו' הגדול הזה ע"י הגשיקה כנו' ועי"כ מתעורר אח"ך הרחמים של הגדול המבדך את הקטן. (ג) ונבאר ענין גשיקה מה ענינה למעלה כי הנה בזמן הגלות שאין הוונן שלם אז אין ז"א יכול להזדווג עם נוק' בבחי' היסוד עבה אשר שם מקום דמנלפ"ך ה' נבו' שלה אמנם הוא נחית מדרכה דיל' לתת ונושק ידו המלכות להמתיק את הגבו' אשר ביה' אלבעותיה ובאמלעיו' ידים אלו מזדווג עמה ומשם היא מעלת לו מ"ג (ג) אשר הוא נר"ך אליהם בסוד אור החורר אבל בזהות המלכות למעלה בבינה בסוד ד' על ו' כוודע אז היא יורדת וטשקת את ידו ע"ד הנו' :

אח"כ (יד) תעמוד מעומד בשלחן המסודר לפניך ותעמוד במקומך אשר תשב בו ואמור בפ"ך דא היא סעודה' דחקל תפוחין קדישין. והענין הוא במש"ל כי בקבלת שבת בשדה שקבל' הארת הנה"י דז"א במוחין דילה אז נק' חק"ל ואח"ך בויכולו הב' שאחר העמידה קבלה הארת ג' אמלעיו' חג"ת ד"א בנ' מוחין שלה ואז נק' חקל תפוחין בסוד ג' אבות הנק' תפוחין כג"ל. ועתה בענין הקידוש הזה בויכולו הב' הנה הוא מקבלת הארה בנ' מוחין שלם גם מג"ר חב"ד דז"א ולכן עתה נק' באמת חקל תפוחין קדישין בסוד ג' מוחין דז"א הנק' קדש באמת והם המאירים בנ' מוחין דילה עתה (טו) וגמלא כי עתה בזה הסעודה של הלילה כיון שהיא מקבלת מג' מוחין דרישא דז"א אשר בסיומם הוא הפה דז"א וגמלאה המלכות נזונה ואוכלת ממה שבתוך פיו דז"א ועם זאת עתה עומד' עדיין למטה בנה"י דז"א עכ"ל משם מלמעלה יורדת אלי' ההארה והמוון הזה ולכן נק' סעודתא דמטרוניחא כי היא האוכלת הסעודה הזו והניזונה מתוך פיו דז"א :

דרושא' בענין הקידוש וז"ל אח"כ תאמר הקידוש מעומד (יא) וענין הקידוש הוא להמשיך אר"פ מג"ר (יב) דז"א אל נוק' שהיא תאכל סעודת' משם ולכן נקרא קידוש לפי שהארה זו היא מבחי' מוחין עלמן דז"א הנק' קדש כוודע כי כל בחי' מוחין נק' קדש בסוד הסכמה ופסרת מוחין דז"א ואמנם היה נר"ך עתה להקיף השלחן פ"א כדי להמשיך בחי' אור המק' דמוחין דז"א אל נוק' כי בסוד הקידוש לא האיר בה רק אר"פ שלהם בלבד כנו' אבל להיותו אור מקיף עליו עליון מאד כי הוא מקיף אל המוחין עליון דז"א לכן אינו נעשה על ידינו אמנם מאליו נעשה המשכת האור והוא **והנה** המשכת א"פ הוה דמוחין דז"א אל נוק' נעשה בב' הכנות הא' בסוד המעשה שהוא לקיחת כוס היין בידך בטנה הידועה שנבאר בעזרת השם יתברך ובה' נמשך אליה אר"פ במוחין שלה. והב' הוא בסוד הדיבור שהוא אמירת הקידוש ויכולו שהוא הכל ודיבור היוולא מפי עליון דז"א וכוודע כי כל הכל הפה הוא בחי' א"מ ועי" הכנת הדיבור נעשה או' המקיף אל מוחין דנוק' אבל אינו נמשך מאור המקיף דמו' דז"א כי זה א"א לעשות ע"י אלא מאליו וכנ"ל. אבל הענין הוא כי מאור הפנימי דמוחין דז"א אנו ממשכינ' א"פ וא"מ אל נוק' במוחין שלה וכיור הקדמה שנבאר לעיל כי הטוב' איננה עומדת רק בנה"י דז"א בלבד אבל בהיותה שם למטה היא מקבל' הארת ז"א אף מג' מוחין שלו ע"ד הנו' וזכור ואל תשכח. והנני מבאר לך ב' הכנות הנו' ונתחיל בענין הכנת (א) שמעשה בתחיל' הקבל הפוס מוולת' בשתי ידיך משתי ידיו אל שתי ידיך ותחזיקוהו בבחי' בב' ידיך גם שניהם ותכוין אל מ"ש עתה והוא שתכוין להמשיך יד מא"פ דמוחין דז"א א"פ אל מוחין דנוקבא כג"ל. ותכוין כי אתה בחי' ז"א עלמו והכוס אשר בידך הוא המל' אשר התחלת ראש שלה היא כנגד החוזה שלך ומתפשטת משם ולמטה כנו' ובתחילה תכוין כי ג' ידים הם יד הגדולה היא בימינא ויד החוקה בשמאלא ויד רמה באמלעיתה שהם סוד חב"ד נמשכין מו"א אל נוקב' ותכוין כי ג' הידיים אלו הם סוד ג' שמות י"ה י"ה י"ה פשוטים כוודע כי כל מוחין דנוקבא הם משם י"ה ותכוין כי ג"פ י"ה הם כג"מ מ"ה

ענין הג' סעודות דשבת. ואמנם ענין הג' סעודות דשבת אבאראם לך עתה דרך כלל. דע כי ענין הסעודות והאכיל' האלו הם סוד גדול ויתבאר לך ממה שהודעתך כי כל בחי' זיווג נזכרו בסוד אכילה בסוד אכלה ומתהה פיה בו' בחי' זיווג הפליון אשר בתוך הפה כמבואר אללנו בהקדמ' ביאור אדרת האיוג. והנה בליל שבת מזדווגת המלכו' זיווג עליון בתוך פיה מינה ובסוד הלשון עבה שהוא יסוד המכריע בין הגרון לח"ך שהם חו"ב עבה ומאכילה זו אנו אוכלים וניזונים בסעודת ליל שבת. ובסעודת שחרית דשבת אז ז"א (ג) מזדווג זיווג עליון בתוך פיו מיניה ובי' ע"ד הנו' ומשם אנו אוכלים בסעודה התיא'. ובסעודת' המתנה אז א"א עסיקא קדישא מזדווג זיווג עליון בתוך פיו מיניה וביה ע"ד הנו' ומשם אנו אוכלים וניזונים בסעודה התיא'. והנה ענין אכילה הסעודה ותחינתה (ד) ע"י ל"ב שיניים שבהם האדם נבאר בסעודת' החול וע"ש. **ואח"כ** תקיף השלחן פ"א דרך לך ימין בשתיקה אבל מה שתכוין הוא זה כי בתפי' העמידה עלתה המלכו' בנה"י דז"א כנ"ל וזה היה בבחי' א"פ שלהם ועתה תכוין להתשיך

זה בפנימיות

דגרות וביאורים: (א) היא נגד החוזה. פ"ח: (ב) ס"א ומשם היא מעלה אלו מ"ג וכן הוא כנתי"ב: (ג) חו"ה דף י"ד פ"א ודק"ד פ"ב ד"ה ומש"ה: (ד) ל"ב ח"מ תימא אם יש ברורין בשבת שהוא אב מלכיה. אמר ששון עיין בם' אמת לישקב דק"ב שאלה ו': (ה) תיבת הנכנסת ליתא כנ"י: (ו) ח"מ מסיפק אני כמי שאין לו הדם אם ישנה הקפה שניה זאת אבל בכרבת הריח לא מתפקח לי שיכרך כי הטובה להשלים הכרבת בשבת בריח ו"ש: (ז) סוד כונת הריח מיוסדת כפסוק ריה יתווח וכו' ח"מ ל"ל שהוא פסוק עולת תמיד העשיה כבר סיני לריח יתווח אשה לר': (ח) ח"מ ל"ב ונע"ד ישקב ורחל שמקבלים מן מנ"ת הםם אבל כאשר הסעודות יכוין וז"ל: (ט) ובפ"פ"ח כותב שני הכוונות ואינו מברר: (י) פ"פ"ח פט"ו משנת השבת: (יא) ז"ל פ"פ"ח כפי"ד משנת מורי ד"ל היה טובה לומר הקידושין דשבת וז"ל משנת ואח"כ יושב ופועם מן הכוס של קידוש והיה יתגב להאיר משם יין ככוס הקידוש ויכנסו כנתי"ו בסוד אפיך שכן להאיר ברכה עכ"ל: (יב) ח"מ דע סוד גדול כי גם טונה זו ליו"ש אלא שיש קנה שינוי ואשוררך עליהם: (יג) כנתי"ו ליתא מלת הכנת: (יד) להמשיך המוחין מג"ר דז"א לנהנה. פ"ח:

ממשיכין מוחין דאח' דהינו צריכין להמשיך מוחין דאח' בק"ש וכעמידה עד באהבה, ומוחין דפנים בתיבת באהבה, מור' השד"ה יצ"ו.

שם ע"ד, מ"א, נ"ב, בראשית דף מ"ח ע"א.

שם, החול, נ"ב, נלע"ד ר"ל, כי בחול ערבית היא בכלי חיצו. שחרית בכלי פנימי. מנחה בכלי אמצעי. אבל בשבת אינו כן, בערבית מוחין דישסות, שחרית מוחין דארי"א עילאין וכו', מור' השד"ה יצ"ו.

שם, הנוק', נ"ב, ישסות, כמ"ש בסידור בתיבת באהבה.

דף ס"ט ע"א, ממנו, נ"ב, נמצא לפי דברי קדשו שעשיה התחתונה דפנימיות, היכל ק"ק שלה עולה בבואי כלה, בעת שאנחנו מקבלים הנפש, עולה ג"ר דעשיה הנו' בנה"י דיצירה, וכן החג"ת במקום החב"ד, ונה"י במקום החג"ת דעשיה, ואפי' שלא נזכר בסידור כונה זו נעשית ממילא מכח קדושת שבת, מור' השד"ה יצ"ו.

שם, נה"י, נ"ב, זה כפי שמועה שכתב בע"ח שכ"ה פ"א, אמנם בפ"ד חזר בו, וכתב, הי"מ בחב"ד, וה"ל בחג"ת, וה"צ בנה"י, כמ"ש השמ"ש בפ"א, מור' השד"ה יצ"ו.

שם, דאי, נ"ב, ולפי שגמר כניסת פרקין אמצעים דאמא, עד השכיבנו, לפיכך אנחנו אומרים עתה ופרוש, ולא קודם לכן.

דף ע' ע"א, נה"י, נ"ב, דאימא המתלבשים בדכורא השד"ה יצ"ו.

שם, הם, נ"ב, נה"י דו"א.

שם, פ' בראשית, נ"ב, ד' פ"ו.

שם ע"ג, כל זה הדרוש עד שמועה ב', הוא מדבר על הפנימיות, שנה"י דלמ"ד, נמשכין אר"פ שלהם בק"ש וערבית. והחג"ת דלמ"ד, אר"פ שלהם, נמשך לנוק' עד ברכת מעין שבע. ועתה על ידי הקפה א' וב' שמביא עד ד"ה ודע כי פעם אחרת, הוא להמשיך מאר"פ דו"א מפיו בהקפה א' אר"מ ונה"י ליעקב ורחל, והקפה ב' אר"מ מפיו כנ"ל, לנוק', לאר"מ לחג"ת שלה, ומה שכתב בשמועה ב' שהקפה א' בחג"ת, והב' בחב"ד, נלע"ד שפירושו על חיצוניות העו', שהמשכנו אר"מ דחג"ת דחג"ת בברכו, ובפרוש וביוכלו הא', וחב"ד דחג"ת דתבונה, בייכלו השני. עתה שמועה זו באה להודיע לנו שאנחנו ממשיכים מפה דו"ה לנוקבא מאר"פ שלו מקיף דחג"ת דחג"ת, ומקיף דחב"ד דחג"ת בהקפה א' וב', כמ"ש בסידור, מור' השד"ה יצ"ו.

שם ע"ד, הא', נ"ב, עיין בסידור שזה בחיצו'. ושמועה א', בפנימיות, וב' אמת.

דף ע"א ע"א, היור, נ"ב (היורד) בסוגרים.

שם ע"ב, ויקהל, נ"ב, דף ר"ז ע"ב.

דף ע"ג ע"ג, בחי, נ"ב, עיין נה"ש דף ל"ה ע"ד [מ"ה ע"ב] אות מ"ז, ע"ת, הנרפס מחדש, דף נ"ב רע"א, שזה העצמות שאינו עולה הוא בחינת הא"ס.

דף ע"ז ע"א, החול, נ"ב, עיין לעיל דף נ"ט ע"א, בהגהות וביאורים אות ה', מה שכתב שם.

שם ע"ב, העול, נ"ב, עיין ש"ש ח"ג דף ק' רע"א [סוף אות כ"ג] שהקשה ח"ל איך אנחנו מכונים כל סדר עמידה דמוסף ליעו"ר [לעשות להם בנ"ן] וזווג בברכת שים שלום. [אחר שבתפילת מוסף אין עליה, רק לרחל, ולא ליעקב]. ונראה לי שמ"ש הרב שהנוק' שהיא רחל, עולה לבדה, היא הנוקבא הכללית של החדש, ויעו"ר שזווגם בש"ש, הם יעקו"ר הפרטים דאותה תפילה, מור' השד"ה יצ"ו.

דף ע"ז רע"ב, עולה, נ"ב, ועיין זמרת הארץ דף כ"ב ע"ב. ולפי מ"ש כאן, אין קושיה, כי עתה עולה היא באבא.

שם, האלו, נ"ב, פירוש דברים אלה, עיין בהקדמת רחובות הגהר דף ו' ע"ג [ט' ע"א].

דף ע"ט ע"א, ברקיע, נ"ב, ע"ח של"ו פ"ב, שה"ק דף ס"ט ע"ג, [והנרמ"ח דף פ"ד ע"ב וג'].

דף פ' ע"א, העשיה, נ"ב, עיין שער כ"ב פ"ג, ומה שכתבתי שם בגיליון. ועיין שער השמות, ושער מ"ט פ"ג, נה"ש דף ל"ד ע"ג [מ"ג ע"ג ד] ומ"ש בגיליון שם.

שם ע"ג, בגוב"י אות ד', וה' יאיר, נ"ב, ונלע"ד שכונת הרב ז"ל שהם הו"ר"ת, ולא בא לומר שאינם חסרים הא' אחרונה, לא כן בקטנות א' וב' שהם שמות חלוקים, וק"ל, השד"ה.

שם, בגוב"י אות ה', בחלל, נ"ב, עיין ע"ח ש' כ"א [כ"ה] דרוש ד', בנלע"ד למוהר"ח זיע"א.

שם, שבת, נ"ב, יתורץ כמ"ש בדרוש הדעת, פי', ע"י דנה"י שנעשו חג"ת, וק"ל.

דף פ"א ע"א, הלבתיים בלבד, נ"ב, עיין נה"ש דף ל"ה ע"ג [מ"ה ע"ב] אות מ"ד, ור"ל, שאין שינוי בין המוחין ללבושין.

שם, בג', נ"ב, עיין תו"ח דף קכ"ג ע"א, ושער מיעוט הירח פ"ב.

שם ע"ב, עד חג"ת, נ"ב, שהם אר"א עילאין.

שם, הוא חג"ת, נ"ב, כי כחב"ד לקחם עתיק, ע"ח שער המוחין פי"ב [דף ק"ב ע"א].

שם ע"ד, בשער מאמרי רז"ל, נ"ב, מסכת כתובות.

שם, בגוב"י אות י"א, שער המצות, נ"ב, פרשת וילך דף ס"ב.

דף פ"ב ע"ג, אלקים, נ"ב, עיין שער כ' פ"א בסופו, שכתב שהניצוצין הם מוחין דאלקים, ואורות הם מוחין דהו"ר"ת.

שם, יה"א, נ"ב, עיין לעיל דרוש ד', ששם רמזם במלת שאור, ועיין ע"ח שער כ"ב פ"ב.

שם, טעם נכון, נ"ב, לזה.

דף פ"ג ע"א, הקטנות א', נ"ב, היינו הארתם, אבל עצמותם אינו נכנס, אלא כ"א במקומו, כשאר הכוסות, מהרב דוד מאג"א וזה"ה.

שם ע"ב, הה"א, נ"ב, מבו"ש ש"ה ח"ב פ"ו.

שם ע"ג, בגוב"י אות ב', נ"ב, גירסת פע"ח, ו' פעמים ו"ו, ע"ב וע"ב דאחוריים, הרי קמ"ד, וזוה נסתלקה קושיית מוהרש"ו.

שם, בגוב"י אות ב', א' פעם א', נ"ב, ו"ו פעמים ו"ו.

שם, במלת ה"א, נ"ב, מלת הו"ו.

שם, מלאה א', נ"ב, מלאה ו"ו.

שם, בגוב"י סוף אות ג', נ"ב, נ"ל דרך אפשר לקיים הגירסא, מצד אבא, אע"פ שהכוסות הם מצד אמא, עכ"ז בשני כוסות האחרונים שהם בחו"ג דאימא, גם חו"ג דדעת דאבא נכנס עמהם,

לפי פשט דברי הרב, שהכוסות הם מוחין דאימא והמצה הם מוחין דאבא, לפי הכלל שבידנו, שאי אפשר שיכנסו מוחין דאבא, עד שיכנסו תח"י מוחין דאימא, ואח"כ מתלבשים מוחין דאבא, תוך מוחין דאימא, א"כ בשלמא, חו"ב דאבא הרמחים במצה שהם ע"ב ס"ג, כיון שנכנסו, קודם להם בשני כוסות ראשונים חו"ב דאימא, לכן אנחנו מכונים במצה להביא חו"ב דאבא במצה שהם גימטריא ע"ב ס"ג. אבל חו"ג דאבא, שהם דעת דאבא, איך יכנסו במצה קודם חו"ג דאימא שהם שני כוסות האחרונים..... מכונים בשני כוסות אחרונים בחו"ג דאמא צריך להמשיך עמהם חו"ג דאבא.

דף פ"ד ע"ב, גדלו' א', נ"ב, צ"ל, ב' דאימא.

שם, אחר גדלות ב', נ"ב, דאבא.

שם, גדלות הא', נ"ב, צ"ל, הב' דאימא.

שם, גדלו' ב', נ"ב, דאבא, וכמ"ש הרב לקמן בסוף העמוד.

שם, וצריך, נ"ב, עיין בפנקס כ"י שלי דף כ"ג ע"ב מ"ש שם, משם, מור' השד"ה ז"ל, שאיך אפשר שיכנס גדלות א' דאבא, קודם דאמא, כיון שמוחין דאבא אי אפשר לקבלם הו"א, בלי התלבשם בנה"י דאימא, יעו"ן שם, מה שתירץ. וז"ל שם אמנם נשאר לנו להבין לפי מ"ש ה' בכמה מקומות שא"א לז"א לקבל מוחין דצלם דאבא [כ"א ע"י] התלבשותם תוך צל"ם [?]... ונה"י [?] דאימא, א"כ איך בליל

דף פ"ד ע"ב, גדלו' א', נ"ב, צ"ל, ב' דאימא.

שם, אחר גדלות ב', נ"ב, דאבא.

שם, גדלות הא', נ"ב, צ"ל, הב' דאימא.

שם, גדלו' ב', נ"ב, דאבא, וכמ"ש הרב לקמן בסוף העמוד.

שם, וצריך, נ"ב, עיין בפנקס כ"י שלי דף כ"ג ע"ב מ"ש שם, משם, מור' השד"ה ז"ל, שאיך אפשר שיכנס גדלות א' דאבא, קודם דאמא, כיון שמוחין דאבא אי אפשר לקבלם הו"א, בלי התלבשם בנה"י דאימא, יעו"ן שם, מה שתירץ. וז"ל שם אמנם נשאר לנו להבין לפי מ"ש ה' בכמה מקומות שא"א לז"א לקבל מוחין דצלם דאבא

[כ"א ע"י] התלבשותם תוך צל"ם [?]... ונה"י [?] דאימא, א"כ איך בליל

דף פ"ד ע"ב, גדלו' א', נ"ב, צ"ל, ב' דאימא.

שם, אחר גדלות ב', נ"ב, דאבא.

שם, גדלות הא', נ"ב, צ"ל, הב' דאימא.

שם, גדלו' ב', נ"ב, דאבא, וכמ"ש הרב לקמן בסוף העמוד.

שם, וצריך, נ"ב, עיין בפנקס כ"י שלי דף כ"ג ע"ב מ"ש שם, משם, מור' השד"ה ז"ל, שאיך אפשר שיכנס גדלות א' דאבא, קודם דאמא, כיון שמוחין דאבא אי אפשר לקבלם הו"א, בלי התלבשם בנה"י דאימא, יעו"ן שם, מה שתירץ. וז"ל שם אמנם נשאר לנו להבין לפי מ"ש ה' בכמה מקומות שא"א לז"א לקבל מוחין דצלם דאבא [כ"א ע"י] התלבשותם תוך צל"ם [?]... ונה"י [?] דאימא, א"כ איך בליל

דף פ"ד ע"ב, גדלו' א', נ"ב, צ"ל, ב' דאימא.

שם, אחר גדלות ב', נ"ב, דאבא.

שם, גדלות הא', נ"ב, צ"ל, הב' דאימא.

שם, גדלו' ב', נ"ב, דאבא, וכמ"ש הרב לקמן בסוף העמוד.

שם, וצריך, נ"ב, עיין בפנקס כ"י שלי דף כ"ג ע"ב מ"ש שם, משם, מור' השד"ה ז"ל, שאיך אפשר שיכנס גדלות א' דאבא, קודם דאמא, כיון שמוחין דאבא אי אפשר לקבלם הו"א, בלי התלבשם בנה"י דאימא, יעו"ן שם, מה שתירץ. וז"ל שם אמנם נשאר לנו להבין לפי מ"ש ה' בכמה מקומות שא"א לז"א לקבל מוחין דצלם דאבא [כ"א ע"י] התלבשותם תוך צל"ם [?]... ונה"י [?] דאימא, א"כ איך בליל

דף פ"ד ע"ב, גדלו' א', נ"ב, צ"ל, ב' דאימא.

שם, אחר גדלות ב', נ"ב, דאבא.

שם, גדלות הא', נ"ב, צ"ל, הב' דאימא.

שם, גדלו' ב', נ"ב, דאבא, וכמ"ש הרב לקמן בסוף העמוד.

שם, וצריך, נ"ב, עיין בפנקס כ"י שלי דף כ"ג ע"ב מ"ש שם, משם, מור' השד"ה ז"ל, שאיך אפשר שיכנס גדלות א' דאבא, קודם דאמא, כיון שמוחין דאבא אי אפשר לקבלם הו"א, בלי התלבשם בנה"י דאימא, יעו"ן שם, מה שתירץ. וז"ל שם אמנם נשאר לנו להבין לפי מ"ש ה' בכמה מקומות שא"א לז"א לקבל מוחין דצלם דאבא [כ"א ע"י] התלבשותם תוך צל"ם [?]... ונה"י [?] דאימא, א"כ איך בליל

דף פ"ד ע"ב, גדלו' א', נ"ב, צ"ל, ב' דאימא.

שם, אחר גדלות ב', נ"ב, דאבא.

שם, גדלות הא', נ"ב, צ"ל, הב' דאימא.

שם, גדלו' ב', נ"ב, דאבא, וכמ"ש הרב לקמן בסוף העמוד.

שם, וצריך, נ"ב, עיין בפנקס כ"י שלי דף כ"ג ע"ב מ"ש שם, משם, מור' השד"ה ז"ל, שאיך אפשר שיכנס גדלות א' דאבא, קודם דאמא, כיון שמוחין דאבא אי אפשר לקבלם הו"א, בלי התלבשם בנה"י דאימא, יעו"ן שם, מה שתירץ. וז"ל שם אמנם נשאר לנו להבין לפי מ"ש ה' בכמה מקומות שא"א לז"א לקבל מוחין דצלם דאבא [כ"א ע"י] התלבשותם תוך צל"ם [?]... ונה"י [?] דאימא, א"כ איך בליל

דף פ"ד ע"ב, גדלו' א', נ"ב, צ"ל, ב' דאימא.

שם, אחר גדלות ב', נ"ב, דאבא.

שם, גדלות הא', נ"ב, צ"ל, הב' דאימא.

שם, גדלו' ב', נ"ב, דאבא, וכמ"ש הרב לקמן בסוף העמוד.

שם, וצריך, נ"ב, עיין בפנקס כ"י שלי דף כ"ג ע"ב מ"ש שם, משם, מור' השד"ה ז"ל, שאיך אפשר שיכנס גדלות א' דאבא, קודם דאמא, כיון שמוחין דאבא אי אפשר לקבלם הו"א, בלי התלבשם בנה"י דאימא, יעו"ן שם, מה שתירץ. וז"ל שם אמנם נשאר לנו להבין לפי מ"ש ה' בכמה מקומות שא"א לז"א לקבל מוחין דצלם דאבא [כ"א ע"י] התלבשותם תוך צל"ם [?]... ונה"י [?] דאימא, א"כ איך בליל

דף פ"ד ע"ב, גדלו' א', נ"ב, צ"ל, ב' דאימא.

שם, אחר גדלות ב', נ"ב, דאבא.

שם, גדלות הא', נ"ב, צ"ל, הב' דאימא.

שם, גדלו' ב', נ"ב, דאבא, וכמ"ש הרב לקמן בסוף העמוד.

שם, וצריך, נ"ב, עיין בפנקס כ"י שלי דף כ"ג ע"ב מ"ש שם, משם, מור' השד"ה ז"ל, שאיך אפשר שיכנס גדלות א' דאבא, קודם דאמא, כיון שמוחין דאבא אי אפשר לקבלם הו"א, בלי התלבשם בנה"י דאימא, יעו"ן שם, מה שתירץ. וז"ל שם אמנם נשאר לנו להבין לפי מ"ש ה' בכמה מקומות שא"א לז"א לקבל מוחין דצלם דאבא [כ"א ע"י] התלבשותם תוך צל"ם [?]... ונה"י [?] דאימא, א"כ איך בליל

דף פ"ד ע"ב, גדלו' א', נ"ב, צ"ל, ב' דאימא.

שם, אחר גדלות ב', נ"ב, דאבא.

שם, גדלות הא', נ"ב, צ"ל, הב' דאימא.

שם, גדלו' ב', נ"ב, דאבא, וכמ"ש הרב לקמן בסוף העמוד.

שם, וצריך, נ"ב, עיין בפנקס כ"י שלי דף כ"ג ע"ב מ"ש שם, משם, מור' השד"ה ז"ל, שאיך אפשר שיכנס גדלות א' דאבא, קודם דאמא, כיון שמוחין דאבא אי אפשר לקבלם הו"א, בלי התלבשם בנה"י דאימא, יעו"ן שם, מה שתירץ. וז"ל שם אמנם נשאר לנו להבין לפי מ"ש ה' בכמה מקומות שא"א לז"א לקבל מוחין דצלם דאבא [כ"א ע"י] התלבשותם תוך צל"ם [?]... ונה"י [?] דאימא, א"כ איך בליל

דף פ"ד ע"ב, גדלו' א', נ"ב, צ"ל, ב' דאימא.

שם, אחר גדלות ב', נ"ב, דאבא.

שם, גדלות הא', נ"ב, צ"ל, הב' דאימא.

שם, גדלו' ב', נ"ב, דאבא, וכמ"ש הרב לקמן בסוף העמוד.

שם, וצריך, נ"ב, עיין בפנקס כ"י שלי דף כ"ג ע"ב מ"ש שם, משם, מור' השד"ה ז"ל, שאיך אפשר שיכנס גדלות א' דאבא, קודם דאמא, כיון שמוחין דאבא אי אפשר לקבלם הו"א, בלי התלבשם בנה"י דאימא, יעו"ן שם, מה שתירץ. וז"ל שם אמנם נשאר לנו להבין לפי מ"ש ה' בכמה מקומות שא"א לז"א לקבל מוחין דצלם דאבא [כ"א ע"י] התלבשותם תוך צל"ם [?]... ונה"י [?] דאימא, א"כ איך בליל

דף פ"ד ע"ב, גדלו' א', נ"ב, צ"ל, ב' דאימא.

שם, אחר גדלות ב', נ"ב, דאבא.

שם, גדלות הא', נ"ב, צ"ל, הב' דאימא.

שם, גדלו' ב', נ"ב, דאבא, וכמ"ש הרב לקמן בסוף העמוד.

שם, וצריך, נ"ב, עיין בפנקס כ"י שלי דף כ"ג ע"ב מ"ש שם, משם, מור' השד"ה ז"ל, שאיך אפשר שיכנס גדלות א' דאבא, קודם דאמא, כיון שמוחין דאבא אי אפשר לקבלם הו"א, בלי התלבשם בנה"י דאימא, יעו"ן שם, מה שתירץ. וז"ל שם אמנם נשאר לנו להבין לפי מ"ש ה' בכמה מקומות שא"א לז"א לקבל מוחין דצלם דאבא [כ"א ע"י] התלבשותם תוך צל"ם [?]... ונה"י [?] דאימא, א"כ איך בליל

דף פ"ד ע"ב, גדלו' א', נ"ב, צ"ל, ב' דאימא.

שם, אחר גדלות ב', נ"ב, דאבא.

שם, גדלות הא', נ"ב, צ"ל, הב' דאימא.

שם, גדלו' ב', נ"ב, דאבא, וכמ"ש הרב לקמן בסוף העמוד.

שם, וצריך, נ"ב, עיין בפנקס כ"י שלי דף כ"ג ע"ב מ"ש שם, משם, מור' השד"ה ז"ל, שאיך אפשר שיכנס גדלות א' דאבא, קודם דאמא, כיון שמוחין דאבא אי אפשר לקבלם הו"א, בלי התלבשם בנה"י דאימא, יעו"ן שם, מה שתירץ. וז"ל שם אמנם נשאר לנו להבין לפי מ"ש ה' בכמה מקומות שא"א לז"א לקבל מוחין דצלם דאבא [כ"א ע"י] התלבשותם תוך צל"ם [?]... ונה"י [?] דאימא, א"כ איך בליל

דף פ"ד ע"ב, גדלו' א', נ"ב, צ"ל, ב' דאימא.

שם, אחר גדלות ב', נ"ב, דאבא.

שם, גדלות הא', נ"ב, צ"ל, הב' דאימא.

שם, גדלו' ב', נ"ב, דאבא, וכמ"ש הרב לקמן בסוף העמוד.

שם, וצריך, נ"ב, עיין בפנקס כ"י שלי דף כ"ג ע"ב מ"ש שם, משם, מור' השד"ה ז"ל, שאיך אפשר שיכנס גדלות א' דאבא, קודם דאמא, כיון שמוחין דאבא אי אפשר לקבלם הו"א, בלי התלבשם בנה"י דאימא, יעו"ן שם, מה שתירץ. וז"ל שם אמנם נשאר לנו להבין לפי מ"ש ה' בכמה מקומות שא"א לז"א לקבל מוחין דצלם דאבא [כ"א ע"י] התלבשותם תוך צל"ם [?]... ונה"י [?] דאימא, א"כ איך בליל

דף פ"ד ע"ב, גדלו' א', נ"ב, צ"ל, ב' דאימא.

שם, אחר גדלות ב', נ"ב, דאבא.

שם, גדלות הא', נ"ב, צ"ל, הב' דאימא.

שם, גדלו' ב', נ"ב, דאבא, וכמ"ש הרב לקמן בסוף העמוד.

שם, וצריך, נ"ב, עיין בפנקס כ"י שלי דף כ"ג ע"ב מ"ש שם, משם, מור' השד"ה ז"ל, שאיך אפשר שיכנס גדלות א' דאבא, קודם דאמא, כיון שמוחין דאבא אי אפשר לקבלם הו"א, בלי התלבשם בנה"י דאימא, יעו"ן שם, מה שתירץ. וז"ל שם אמנם נשאר לנו להבין לפי מ"ש ה' בכמה מקומות שא"א לז"א לקבל מוחין דצלם דאבא [כ"א ע"י] התלבשותם תוך צל"ם [?]... ונה"י [?] דאימא, א"כ איך בליל

דף פ"ד ע"ב, גדלו' א', נ"ב, צ"ל, ב' דאימא.

שם, אחר גדלות ב', נ"ב, דאבא.

שם, גדלות הא', נ"ב, צ"ל, הב' דאימא.

שם, גדלו' ב', נ"ב, דאבא, וכמ"ש הרב לקמן בסוף העמוד.

שם, וצריך, נ"ב, עיין בפנקס כ"י שלי דף כ"ג ע"ב מ"ש שם, משם, מור' השד"ה ז"ל, שאיך אפשר שיכנס גדלות א' דאבא, קודם דאמא, כיון שמוחין דאבא אי אפשר לקבלם הו"א, בלי התלבשם בנה"י דאימא, יעו"ן שם, מה שתירץ. וז"ל שם אמנם נשאר לנו להבין לפי מ"ש ה' בכמה מקומות שא"א לז"א לקבל מוחין דצלם דאבא [כ"א ע"י] התלבשותם תוך צל"ם [?]... ונה"י [?] דאימא, א"כ איך בליל

דף פ"ד ע"ב, גדלו' א', נ"ב, צ"ל, ב' דאימא.

שם, אחר גדלות ב', נ"ב, דאבא.

שם, גדלות הא', נ"ב, צ"ל, הב' דאימא.

שם, גדלו' ב', נ"ב, דאבא, וכמ"ש הרב לקמן בסוף העמוד.

שם, וצריך, נ"ב, עיין בפנקס כ"י שלי דף כ"ג ע"ב מ"ש שם, משם, מור' השד"ה ז"ל, שאיך אפשר שיכנס גדלות א' דאבא, קודם דאמא, כיון שמוחין דאבא אי אפשר לקבלם הו"א, בלי התלבשם בנה"י דאימא, יעו"ן שם, מה שתירץ. וז"ל שם אמנם נשאר לנו להבין לפי מ"ש ה' בכמה מקומות שא"א לז"א לקבל מוחין דצלם דאבא [כ"א ע"י] התלבשותם תוך צל"ם [?]... ונה"י [?] דאימא, א"כ איך בליל

דף פ"ד ע"ב, גדלו' א', נ"ב, צ"ל, ב' דאימא.

שם, אחר גדלות ב', נ"ב, דאבא.

שם, גדלות הא', נ"ב, צ"ל, הב' דאימא.

שם, גדלו' ב', נ"ב, דאבא, וכמ"ש הרב לקמן בסוף העמוד.</

דקאי והיא גרלה יותר טיקר עכל ובפניה פז ופיד דשנה
 קטו רביט אלו סבי שמועה בפטמות גלי שום ספק ולה
 הרב שיש זל קדרם בקדור לה צי לבון ניכ עוד בהקפה
 פח להמשיך ארע דמניה דחילי כנגד מה שנעשה ציכלו
 סרלסון. וכן בהקפה שניה לבון ניכ עוד להמשיך ארע
 מחציד דמניה דחילי כנגד מה שנעשה ציכלו: סבי וסבי
 שמועה אמת אך זה לל דשם כחב הוואיר צלוימ
 דקאי ובקדור לא כחב קן:

ג לל דלא חכרו בדברי רביט הויה מחילה כל אלו
 המוקפים צויל כדי שיעשכס עתה בקידוש ליעקיר
 לא ציכלו הויה ובה' ולא בצרכה מעין שבע וגם בקדור
 לא חכר ניכ וליה שפסנמשט סאורות הפנימים ומילל צלו
 המוקפים עומס איכ יותר קפה דמלי שכל בקבלה שנה
 דמולך להמשיך האור המוקף בקום עטה בהקפה השולחן
 ולא צלו ממילל ואפשר דגם סס הוא עריו דקניט צשדה
 סול לילי ארע וואיר והקפה פיצ צולמן סול ליעקיר
 אך לא טרם ועין ס' הכי דליו רעיצ [קאי עיד] ופניה:
אחיכ קודם הקפה צי יקח צידו צי אגודות כדס
 סרמוזים לגי אצות שצמניה צין צי ידיו וחס
 ים צסס ריה וגלויס לצרכה יצוך וריח צסס ויכין כונה
 סריח. ויכין כונה מעצע צרכה כאשר כתוב צחיל:

ה ביאור כונה סריח סס כללות כונה סריח סול
 להעלות כל חלקי הקדושה שנסאר צעטיה
 שיהי צמיה נפס [ואפשר כי סס צמי גצוי דצין] סיליה
 שסול צמיה זיל צמיה רוח לעלותה עם כל הגצוי מנלפך
 שסס צמיה גצוי דריה המהפטיים צמועס ופה וצורועות
 ונייסי וצאלצמיה דזיל [עיה סכיה פיצ ושער מאלרשצי
 דקיל שער סכטות דרוס נעיי שער סמולת פ' עקב]
 לעלותה דרך צי נקצי סמועס אל חוך סמועס ומיש צשער
 סטנות לסורס הגצוי שצדעה סמוול ומפריס כנגד סמולל
 להמתיק סורסס:

ומיש לסורסי סמוחן מויצ סריג סהס סכסי עיכ
 לעדין מיש ססי עיכ נפל וליל נחיי וסס עיי
 וטקבל וליח וטקי מויצ סריג סצכח סרין דכשנה כחי
 ססקודות סמוות סכח דקיו עיב [ריה] ושער ססקי דדין
 חס נכח ספוט סמו ורש צקדור כאן ריח ליעקיר סמו
 זרין אסה אריח ויסקריה להי עיי וטקבל וליח וטקבל וסס
 כקדין מלמעס לעמלה וסול דהנה נודע דיס צחי סציד
 סצכח וסציד סכולליס סמועדיס חוך סילי סכח וסס
 שורס אריח ויסקריס כחי צמיה סכצי ספיל עיש וצסיג
 שער ליח פיו חוך סוחל סחיומלה סמוול חוך מלחל יס
 צו דין אלל דכסין סס עיש גס טדע דסמועס סול צחי
 זיל כחי צמיה שער אריח פיו ופיד ופיד פיע צקוד נח
 לעילל מו לחלל עיש ולמעס וסמועס סול סעטיה ססס
 יעקיר סנקרליס צסס עטיה וצנה סכונה וצוארת סכח
 צקדור כקדין זס ריח יעקיר סיחוס זרין וסול סמועס אסה
 אריח ויסקריה צמלה ססס גלוי סדין צקוד חין סדין נמחק
 אלל צמורסו. לסי עיי וטקי וליח וטקבל סריסי ד' מוחין
 סקריצ מלמעס לעמלה [סי מאלרשצי דיי עיג ס' ס' כיו]:
ג צערין קדי סכונה וסמועה סיוולליס מוסקוק ריח
 סיחוס אסה להי פח צשער סכטות דרוסי שנה
 דקיס עיב [דעיצ עיד] ובפניה פייז דשנה ועיין צמי סמולת
 סקפ פ' סקה וצמי הלקיטיס פ' חקה דליע ופ' כי ססל ד'פ
 עיב סריח דכיס עיל:

ג וצודו שער יקבל סכוס סרווח ליעקיר וצי
 די זולמו צצי ידיו סרמוזים לחגיה לחגיה
 דצינה דזיל וצניסו ער כנגד סמוה ועיי סמועס ססייט
 לקיסה סכוס וצניס סיין צו וסמויגה וסססכללות צו סיין

להמשיך מלור פריי דמוחין דכחציד דמניה דחילי דחיו
 סצכחציד דמניה דצינה דחילי זיל סמועסו צו צזיל ציכלו
 דלחר העמידה אריס דחיו צי ייה מעיצ קיג דמויז ייה
 פטיט מועה עם פריטיס דרך גי קוי חגיה דמניה דזיל
 סהס סדיס אריס לכחציד דמניה דצינה דחילי דיעקיר
 עיכ נחי צשער סכר דרוס קידוש דקיג ופניה פניו דשצר
 וסס נחי חך סמועס אריס סזה דמוחין דזיל אל סמועס
 נעסה צצי סכנות סול צקוד סמועס ססול לקיסה סכוס
 סיין צידך וססני סול צקוד סדצור ססול אריח סקידוש
 וצכולו ססול סבל סדצור ועיי סכנה סדצור נעסה אריח

אל המוחין דטקבל אצל אינו נמשך מלוי דמוחין דזיל
 כי זה איח שנעשות על ידיו אלל מליו יעיש ולעיד לא
 זכיה להצין דמניה אריס סס גי סכנות ספרי כצו נמשכו

ציכלו דלחר העמידה ליעקיר כשנמשכו לזיל עלמו וסמול
 ליעקיר כחו סיללה סרוחה צמוקווי יצקדור יעיש ועוד
 דכר נעסה אריח ועל ידיו ניכ ליעקיר לעיל צכונה סקפה
 סכריה חס סמולמן כחי צפניה פייז דשנה וצמי סכונה
 דקיב [דעע עיג] צמועה סריח יעיש ועיין צקדור עיין לקמן
 צדיה סחיכ עיי סדיצור מיש ואפשר ססול עיד סחי סחיכ
 עללחי סקיסיה סרלסונה צספר סריח דעע יעיש ולעדין
 דלפטר דמחיל מויכולו דלחר העמידה ונמריס ליכנס ער
 לקיסה סכוס צקידוש עיד סמוליו צכונה ופרוש כחי צשער
 סכטות דיק [דקיס] יעיש חך קסה דלקון צמועך כחב
 עוד להמשיך עקריצ מלויס דמוחין דכחציד דמניה דחילי
 וחי פעס אחרת ולא ידעה מה ענינס ועיין לקי סס מיש
 [עיין לעיל בהקדמת מנחה עירב סציק סוף סוף חות ס' מיש
 דכל צמיטתיו סל סיק כפוליס ועכפוליס יעיש]:

ג יכין להמשיך מחציד דמניה דצינה דחילי
 דזיל גי ייה פשוטיס [ריצ וסס פריס דריס
 דכתייס דחריצ כחי צמיה סייז פיה דפסוט צכח וסול
 צכמה יעייס] וגי גי מיש. ויכין צייה דכמה חות י
 נגד סכף יעין חות ס' נגד ס' אלצעות. וכן צייה דצינה
 כף סמולל. גס יכין כי ייה דכמה סול וק' ייד פריקן
 דיד יעין וכף סיד עלמו [וסס פריס דמלכיות דכתייס דחריצ
 כחיל] וכן צייה דצינה דיד סמולל. גס יכין כי מלוי ייה
 דעיצ דכמה כי ייס גי ד' וחות ס' כחסי ס' אלצעות יד
 יעין וכן צייה דיד סמולל. גס יכין כי מלוי ייס דעיצ דכמה
 [וסס פריס דריס דכמה דחריצ] יס ס' לחיות נגד ס'
 אלצעות יד יעין וצמילוי מילריס יס יד לחיות נגד יד פריקן
 יד יעין [וסס פריס דריס דצינה דחריצ דנדע דמלה דמלה
 צצינה כחיל] וכן צמילוי יס דקיג דצינה דיד סמולל כל זס
 כסבאר צשער סכטות דרוס קידוש דקיג עיל ועיד צקימו
 [ריע עיד] ובספר פניה פניו ופניו דשנה יעיש. כונה זלח
 דמילוי סמוליו כוח יוד וז דלח ס' יוד וסס יד יעין. וכן
 סמולל יעיש ספר סריח דיו עיל וצדיה ולרך וכי:

ד גס יכין צייה דעיצ דכמה כי יוד גיעי כי
 ססיל כף יעין וחות ס' גי יד פריקן יד יעין
 [וסס פריס דריס דמלכיות דכמה דחריצ כנדע דכל עקי
 סול צמילי כחי צמיה סייז פיה וכן צייה דקיג דצי דיד סמולל:
ה ייה דדעת פסוט צמולל וסלסחס יעשכס
 לאריס דכחציד דמניה דצינה דחילי דיעקיר.

ריכין כי סס גי סס גי אלהיס עיכ שער סכר ופניה סס
 ושאר פריי סכטות סחי צקדור סס יעיש:

ו להמשיך עקריצ מלויס ונלכסיס צכיי סלה
 סהס סכסי ודרך חגיה דזיל יעשכס לטקי
 וכי שער סכטות דקיד [דעיל עיג] ובפניה פניו חך לא
 זכיה להצין מה ערין סמוחין אלו עוד פעס אחרת וסול
 ציכלו דלחר סעמידה סמועסו סמולל ליעקיר וסס
 לעיל

לעיל צהמילה לקיחה הכוס ג' י"ה ותחת נעשה מעט ג'
 וגם שנשנתו צמחמת דבויכולו הכי לא כחצ רק הכרחי
 לצד ולעיל הוא צמחמת י"ה כחיל ועתה הוא שמוח עקומי
 עם הכרחי צחוכס לא ידעתי שיטייהם וסייעיל ועיין עוד
 פעם אחרת ע"י הדבור ועיין לקמן ד"ה ולחייב ע"י הדבור
 ע"ש ועיין ע"ש עוד לעיל צפוף אוח ה' צהקי מנחת ע"ש משם
 מדרש שומר טוב וצבעילי החי דכל מעשה של שבת הם
 כפלים וחזפלים יע"ש ולפטר לזה חזר הכונה על ליל
 שבת כחם פעמים אך עדין ליע מאי סגל ליל ש"ק וצ"ס
 דל"ן צו כיכ חזרת הכונה צ"ע:

(ז) **ש"ס** יכוין כ"ז שמוח אלו הם היין וכו' גם יכוין
 להמשיך ליעקור הארת ון כחצ"ד חגיגה ד"ז"א
 כ"א כלול ע"י ג' י"ן שער הכו דקיד ע"א [ע"א ע"ג]:

(ח) **ש"ס** לחייב יחזוב היין שסוף הוא שמוח עקומי
 קפ"א קר"ג קפ"א כח"י י"ן להמחיקו צמים
 וכו' ועיין שער הגלגולים דיע יע"ש פניה ספ"א דשבת
 שער המלות פרשה עקב:

(ט) **ש"ס** לחייב יתן עיניו צכוס ויכוין צעין ימין הוא
 י"ה דהוי"ה העולה כח"י עיין [עיין ש' הכי סוף דרושי
 הל"יות [ע"ה דל"א] ודרוש ח' דק"ט דק"ז ע"ב [דע"ד]
 ויכוין לעלותם צמ"לו ס"ג וכו' וצעין שגאל יכוין כי עין
 ג' צ' פעמים אורי והצת עין שבת הוא ה"פ י"ה אורי .
 נח' צקפר פניה פתי"ן דשבת ושער הכונה דק ק"ד ע"א
 [דע"ה] שער כוסי"ק דח"ן ע"ב וד"ט ע"א שער ההקדמות
 דד"ן ע"ד דרכוס הדעת והוצל צה"ש דק"ט [דק ל"ד]
 ועיין שער הלוקטים:

וביום שבת יכוין צ"ה דהה"ן לקוטי תורה פ"י עקב
 צכונה מחינת הכוס [מאמרצ"י ד"א ד"ט ע"ב]:

(י) **ש"ס** ובעודו מתחיל צכוס יכוין להמשיך ליעקור
 צחופן זה י"פ הי וי"פ הם והצח"ס ג' כח
 ע"כ שער הכונה שם פניה פתי"ן דשבת ושורש ענין הכתר
 צחופן זה עיין צקפר וצ"ש ע"ג ה"צ פ"י דע"ב ש' כוסי"ק
 יחוד אל הזכירה דל ע"ב יע"ש שער הלוקטים פ' חרונה
 דע"ו ע"ג [ע"ה פ"י קפ"א כי צ"ה השם לור עולמים יע"ש
 ועיין צ"ה הכו דל"א ע"ב [דק"ב ע"ד] וצפניה פ"ג דשבת
 צע"ן השלשנה י"ה סיו"ל ע"י רח"ל פ"ו ו"ל מחי כח"ך
 סכח"ה זה לה כדי שיו"ל מוחו השלשנה י"ה הלא עדין לא
 השכח"ה לה כח"ר זה עד הקידוש [או צחפלת מנחה של
 ערב ש"ק כח' צהקדמה של קודם קצ"ט צקדור לסרב ש"ש
 זל"ה"ה והרח"ל פ"ו הוא קודם מנחה ע"ש] ועוד לא
 מ"ט צח"נה כח"ר דמקצ"ה להיות צחופן זה צד"ך סכ"ה
 רק כ"ן ולא ידעתי מה ע"ט ואפ"ו שהוא צח"נה ח"ר
 שהוא צח"נה מעשה ו"ה לא מ"ט צ"ה:

(יא) **ש"ס** לחייב ע"י הדבור שהוא חמ"ה ויכלו וקידוש
 יכוין להמשיך עוד אר"פ דמוי דחצ"ד חגיגה
 דח"ר דהצונה שצחצ"ד חגיגה דח"ר ד"ז"א אר"ה לכחצ"ד
 דחגיגה דח"ר דיעקור דומת אר"פ מוח שמוח צמחמת
 ע"כ נח' צשער הכונה דק"ב ע"ד דרוש ח' ודק"ג [דע"ב]
 וצפניה פ"י"ד ופתי"ן דשבת ושם צ"ל דבריו יח"ר ח"ל וצ"ה
 הדבור א"ו מוח"כים אר"ה אל המוחין דמוי ופע"י שלעיל
 חמ"ט ש"ן צ"ו כח להמשיך ון אר"ה ד"ר והענין הוא
 כי חמ"ט של ג"ר ד"ז"א עלמו ח"ן צ"ו כח להמשיך אך ח"ס
 שחמ"ט ע"ה הוא ש"ן פתי"ות עלמו ד"ז"א א"ו מוח"כים
 אר"ה ואר"פ אל הנוק"ב ע"ד הכוס וכש"ל שם צקוד אר"ה
 אך שורשו א"ו א"ל פתי"ות וכו' יע"ש [שער הכונה ש"ס]
 ועיין ע"ש לעיל צמו"ך ד"ה להמשיך עקומי מאי"ה וצ"ה
 ובעודו וכו' דצ"ה נעשה ד"פ חמ"ט כ"ס מוק"ף חצ"ד חגיגה
 דחגי"ה ליעקור"י. ועיין לקמן צמלת י"ס הש"י דאר"פ זה הוא

צח"נה ח"ה שצחצ"ד כח' צשער הכונה דק"ב ע"ג [דע"ב]
 ופתי"ה פתי"ן [עיין לעיל אוח ג' ע"ש] אך ל"ל דל"ה
 מ"ט ונח' כח"כ אלו ה"ד שמוח עקומי צ"ז"א דל"ה על"ט
 צדצ"י רצ"ט שכתב לכ"ן להמח"ס לז"א עלמו וגם הרש"י
 ז"ל לא כחצ צ"ס מוק"ס לכ"ן צ"ה:

(יב) **ש"ס** גם יכוין להמשיך צ"ג שצ"י דויכולו כח"ר
 וחח"ן צ"ה דח"י דחצ"ד דחגי"ה דח"ר
 יע"ס לחצ"ד חגי"ה דח"ר ד"ז"א. גם יכוין להמשיך כח"ר
 וחח"ן צ"ה דח"י דחצ"ד חגי"ה דפתי"ות דשק"ה וכו' .
 וכן יכוין להמשיך סמלכ"ה למוקצ"ה וכו' נח' צ"ה הכו דק"ב
 וק"ב ע"ד [דכ"ב ע"א ע"ג] ופתי"ה ספתי"ו ואפ"ו של"ה כח"ר
 שם צהד"ה כח"ה פתק"ן עליו"ס חצ"ד חגי"ה דפתי"ות
 רק חצ"ד חגי"ה דח"ה ח"ר דשק"ה וגם הם צכל"ס
 הנכנסים ע"ה צ"ג שצ"י. וצח"נה אר"ה לעלכ"ה מ"ל
 ה"ג צח"נה ח"ן צ"ו כח להמשיכו כח' צשער הכונה שם
 ודק"ז ע"ד [דע"ד] צקעודת י"ס שבת יע"ש וצפניה שבת
 פ"ו ופ"ד ופתי"ו יע"ש רק אר"פ הנעשה לה אר"ה ועיין
 לקמן ד"ה להמשיך אר"פ:

ובענין לקיחה הכוס צלצ"עות עלמוס ולא צכ"ק עיין
 שער הכו' דרוש ח' דפסח ועיין ש"ע אר"פ פ"י
 קפ"ג ושם שצ"ה ועיין ח"ה ש"ס:

יום הששי י"ה י"ה ויכוין להמשיך צ' אר"ה י"ה
 עם קו"ן ה"וד מוח"פ דמוחין דע"ה
 דחצ"ד חגי"ה דח"ר ד"ז"א ד"ך פ"ו ד"ז"א לדעת דח"ר דיעקור
 ע"כ וכן יוד ה"י צ' דצ"ה הנמוך צמלת ח"ש ב"ל ח"ה
 לעשות כח' צקדור. וכן יוד ה"י ג' דחכ"ה שהוא אחר צכ"ה
 מוק"ס השבת כח' צקדור כל זה נח' צשער הכו דק"ב ע"ג
 [דע"ב] יע"ש וצפניה פתי"ן דשבת ועיין לעיל ד"ה לחייב:

ויכלו ג"ה ע"ב שער הכונה דק"ד ע"א [דע"ה]
 השו"ס ד"ה ה"ה א"ל ס"כ"ן צ"וד"ן שער
 הכונה דק"ב ע"ג [דע"ב]:

ויכל אלהים צ"ס הז' כחצ"ה לעיל צ"כולו ח"ה
 שצח"ך העמודים יע"ש:

(ב) **ש"ס** להמשיך צ"ג שצ"י חח"ן צ"ה דח"י דחצ"ד
 חגי"ה דח"ר דיע"ס. וחח"ן צ"ה דח"י
 דחצ"ד חגי"ה דפתי"ות דשק"ה ל"א והמלכ"ה ליעקור
 עיין לעיל צדצ"ר הקודם ד"ה גם יכוין:

(ג) **ש"ס** להמשיך אר"פ דמוח חכ"ה [צשעי"ה סר"שון
 חכ"ה וצשעי"ה ח"י דצ"ה וכו' ה"י דע"ה]
 דאר"ה מוח"פ דמוח חכ"ה ד"ז"א דפתי"ות לחמ"ס דמוי
 ע"כ וא"ן ח"ה ח"י כ"ר כח"ך המלכ"ה דמוי ח"י ליעקור
 וח"כ ח"ה ע"כ"ן אר"פ זה הנמוך ע"ה למוקצ"ה דע"ד דאר"פ
 זה הוא צח"נה הדבור והוא אר"ה אל הנוק"ב ואפ"ו דלעיל
 חמ"ט שצח"נה חצ"ד ח"ן צ"ו כח להמשיך אר"ה למוקצ"ה
 כ"ר כחצ רצ"ט לעיל צע"ן המח"ס אר"ה דחצ"ד חגי"ה
 דח"ר דהצונה דפירושו הוא שמוח"ות עלמו ד"ז"א א"ו
 מוח"כים ח"ה ואר"ה אל הנוקצ"ה יע"ש צשער הכונה דק"ב
 קפ"ד [דע"ב] וצפניה פתי"ן ו"ד יע"ש ועיין לעיל צמו"ך ד"ה
 ולחייב ע"י הדבור וכו' ושם כחצ"ה דצ"י רצ"ט:

(ג) **ש"ס** גם יכוין כי ל"ה ח"ה כ"ר ל"צ נח"ה
 וגי"ר ד"ז"א. גם יכוין כי הם ל"צ ונ"י ד"ז"א.

גם יכוין כי הם ל"צ נח"ה וגי' אלה"ס נח' צ"ה הכו דק"ב
 ע"ג [דע"ב ע"ב] פתי"ה פתי"ן ש' מאמרצ"י פ"י ח"ר ע"ה דס"ג:

(ד) **ש"ס** מוח"פ דצ"ה להמשיך י"ה דק"ג דחצ"ד חגי"ה
 דח"ר ד"ז"א ליעקור"י ע"כ עיין לעיל צמלת
 י"ס הש"י ע"ש:

סברי מרינן קצ"י ג' י"ד דהוי"ה דמר"ב עם כללות
 י"ד הוי"ה וצ' כוללים מוק"ן ג' רפ"ה
 עם

ליעקב ורחל העומדים בנה"י דחב"ד דחג"ת דחיצו' דמלכות דחכמה דז"א, אלא שרצה להשמיענו חידוש שמלבד שנמשכים המוחין למל' העומדת בנה"י דחב"ד דחיצו' דמל' דחכמה דרך חג"ת דחב"ד דחג"ת הגו' גם נמשכים לחג"ת דחג"ת דמלכות דחכמה דז"א דחיצו' וליעקב ורחל העומדים בנה"י דחג"ת דחג"ת דנשמה דז"א:

וצריך להבין מה זו ההמשכה שניה שאנו ממשיכים ליעקב ורחל בקידוש אחר שכבר קבלו המוחין הנוגע לחלקם באמירת ויכולו של קודם ברכת מעין שבע, ונראה שהכונה היא שכבר נודע שיעקב ורחל לוקחים המספר של השמות של המוחין דז"א והם ממש האותיות של המוחין דז"א אלא שהם דמספר הוה מתחיל מתחילת א"ק עד סוף מלכות דעשיה, דהיינו שחב"ד דכתר דכתר דא"ק נקרא ז"א ולוקח האותיות של השמות מן השורש העליון בתיבות אלק"י אברהם יצחק ויעקב ונותן המספר של השמות לחג"ת דכתר דכתר שלו הנקרא יעקב ורחל בערך החב"ד דכתר דכתר שלו, וזה החג"ת דכתר דכתר שלו נקרא חב"ד דז"א בערך הנה"י דכתר דכתר שלו, ונותנים המספר דמספר לנה"י שלו הנק' יעקב ורחל בערכם, וכעד"ז עד סוף העשיה, כי כן הוא הדרך כי שורש המוחין נשארים בחב"ד והארתם יורדים למטה כ"ז בתיבות אלקי אברהם וכו'. ואם נרצה נפרט יותר שהמוחין היורדים לחכמה דחכמה דכתר דא"ק בתיבת אלקי אברהם נמשך מספרם לכינה דחכמה דכתר דא"ק הנק' יעקב ורחל [בערך החכמה דחכמה ומספר דמספר לדעת דחכמה דכתר דא"ק הנקרא יעקו"ר**] דיעקב ורחל בערכם וכעד"ז עד סוף מלכות דעשיה, ובאלקי יצחק נמשך מוח בינה לכינה דחכמה דכתר דא"ק

דכתר דמלכות ודחכמה, נמצא הם ה' חג"ת דוקא מה"פ המל', ואח"כ כתב דנפשות דנרנח"י דחיה, ר"ל שאלו הה"פ דמלכויות הם דכל מלכויות דה"פ החכמה, א"כ הם כ"ה ובוכולו אם לא שנאמר ונדחוק שהכונה היא שאלו הה' חג"ת הם מ"ה דמלכויות דחכמה וא"כ לא יהיה כי אם ה' פרצופים, והכי מוכיח הלשון שכתב בזמירות של שבת:

והנה בויכולו דחזרה כתב מורי הרב ז"ל לכוין י"ה דוקא, מפני שסובר שבחיצו' כבר נתקנו הב' פרצופים, החיצון בבואי כלה ואמצעי בברכו ובפורום, אבל בפנימיות אין הסדר כן שלא נתקנו עדיין חיצון ואמצעי דחב"ד, לכך כתב לכוין הויו"ת שלימות, א"כ כל מקום שכתוב בכונות הקידוש לכוין י"ה, ר"ל בחיצו', ובכונות שכתוב לכוין הויו"ת שלמות מדבר בפנימיות וכן יהיה בקידוש דשחרית שהי"ה הוא בחיצו' והויו"ת שלימות בפנימיות, שכיון שנתקנו חיצון ואמצעי דחב"ד דחיצו' בלילה בסדר התפלות נתקנים ג"כ דשחרית ומנחה בשבת. **ונלע"ד** שצריך לומר להמשיך המקיף דפנימיות נה"י דחג"ת ודפנימיות וחיצו' דמקיף דחג"ת דחג"ת לז"א וממנו ליעקב ורחל, וכן כיום בהקפת השלחן דשחרית ומנחה, * שאלו המקיפים הם מקיפים כוללים דכוללים ממקיף ופנימי, ואינם המקיפים הפרטים הנמשכים בכל המשכת מוחין:

ואגב נכתוב שנראה ממורי הרב ז"ל שקיצר בזה הענין של הקידוש, שכתב שהוא להמשיך הג' י"ה לנוק' ע"י חג"ת דחג"ת דז"א שהם הידים או"פ לכחב"ד דחג"ת דמל' דחכמה דחיצו' דיעקב ורחל העומדים כנגד נה"י דחג"ת דחג"ת דנשמה דז"א. היה צריך לפרש שנמשכים ליעקב ורחל של הפר' דחב"ד דחג"ת דז"א דרך חג"ת דחב"ד דחיצו' דז"א

* מוכח דלריך להקיף השלמן גם קודם סעודה שלישיית, ודלח כמ"ש צנן איש חי שנה שניה פרשת חיי שרה סעי' י"ב. (רמ"ם שעיו).

** ככתב יד העיקרי נוסף מה שצטוגרייס.

שעולים הפנימיים במקום המקיף שנמשכו ע"י הדיבור והמקיף עולים יותר למעלה נמצא שחזורו המקיף להיות פנימי, וכן יהיה ביום בקידוש דשחרית ומנחה, דרך משל שכת"ב דעקודים נקרא ז"א בערך עו"נ בסעודת שחרית והכוס רומז לעו"נ שנקרא יעקב ורחל בערכם, והכונה היא שעו"נ עתה בסעודת שחרית דשבת כבר עלו לכח"ב דעקו' במוסף ועתה עו"נ הן הן כח"ב דעקודים כי כח"ב דעקודים עלו במוסף למעלה, ונשארו עו"נ במדריגת כח"ב דעקודים, וזה הכח"ב יש בו א"ק ואבי"ע ועולים המדריגות שלו כמו שעלו בסעודה של הלילה המדריגות של א"ק ואבי"ע דחב"ד דחג"ת דחיצו' כאמור, דהיינו ג' מדריגות המעשה והדיבור והשתיה, וכן בסעודת מנחה עלו עו"נ במקום הדיקנא והדיקנא עלתה למעלה, ומכאן אנו לומדים שאע"פ שכתב הרב ז"ל שהאכילה מתקן בחיצו' זה החיצו' הוא לפנים מן התפילה של אותו היום אלא שנקרא חיצו' בערך התפילה שאחר אכילה זו, והמוחין הנמשכים באכילה זאת נעשים ו"ק ומקבלים מוחין של ג"ר בתפילה הסמוכה לאכילה זאת, ואפשר שמה שאנו ממשיכים יו"ד ה"ה ליעקב ורחל דוקא, הטעם דיעקב ורחל נקראים ו"ק בערך הז"א הנקרא ג"ר בערכם, א"כ אותו המספר שקבלו יעקב ורחל בויכולו של קודם ברכת מעין שבע נק' ו"ה בערך המוחין שקיבל הז"א שנק' י"ה בערכם, לכן אנו ממשיכים ליעקב ורחל מן המוחין דז"א הנק' י"ה בערכם אבל האמת הוא שהם מוחין שלמים, וזהו טעם לכל מקום כמו בפורים וכיוצא שאנו ממשיכים למלכות י"ה דוקא:

ובזה נבין כונת פותח את ידך שבאשרי דאחר העמידה דשחרית שכתב

מן השורש העליון וזו הבינה דחכמה דכתר דא"ק אינה בצד שמאל שלו אלא מלביש לחכמה דחכמה דכתר דא"ק מבחוץ עד סוף מלכות דעשיה, ונמשך המספר של האותיות דמוח בינה הגו' לדעת* דכתר דא"ק, וכעד"ו עד סוף העשיה, נמצא שכל ספירה תחתונה נקראת יעקב ורחל בערך הספירה העליונה ממנה וכמו שנאריך לקמן בעה"י:

הנה זה החב"ד דחג"ת דחיצו' הנתקן בויכולו של קודם ברכת מעין שבע כלול מא"ק ואבי"ע וקבלו מוחין כל הפר' שלו בויכולו של קודם ברכת מעין שבע על דרך האמור, ועכשיו בקידוש עולים עוד שתי מדריגות, דהיינו פנימי ומקיף, המדריגה החיצונה נקרא פנימי, והיותר פנימית ועליונה ממנה נקרא או"מ, דהיינו שחוזרים ועולים נה"י דעשיה של החב"ד דחג"ת בחיצו' דמלכות דחכמה דז"א הגו' לחג"ת דעשיה שלו, וכעד"ו עד רום המעלות, וזה נק' או"פ, ואח"כ ע"י הדיבור עולים עוד מדריגה אחרת וזה נקרא או"מ הנמשך ע"י הדיבור של הקידוש, ואח"כ ע"י שתיית הכוס שכתב הרב ז"ל שאלו המוחין דאו"מ אפילו הם עיקרם מאו"פ, ודרך דופני גופא דז"א יוצאים וניתנים ליעקב ורחל, ר"ל שעולים יעקב ורחל עוד מדריגה אחרת דהיינו במשל הנה"י דיעקב ורחל שלקח מספר המספר דמספר עתה עולים לחג"ת ולוקחים מספר דמספר, וכן ז"א שהוא העליון שבכולם לוקח עוד מוחין אחרים דאותיות ממש, וצריך לכון כל האותיות שכיווננו בקידוש פ"ב בשתיה כי גם זה נקרא יעקב ורחל בערך העליון ממנה:

ואפשר שזהו כונת המשכת המוחין הפנימיים דבריאה** הנמשכים ע"י המעשה, והכונה היא שעולים עוד מדריגה אחרת, באופן

* דלפו"י — לדעת דחכמה דכתר דא"ק.

** דלפו"י — צמקום "דצריאה" כתנ "דלמח".

פרשת בן איש חי בראשית ד

דצריך לברך ברכת המוציא ולהניח בה שתי ידיו על הפת אין נכון למלק ידו אחת אחר ברכת המוציא בשעת ברכת הקידוש אלא ישארו שתי ידיו עד שגומר ברכת קידוש וזבצע זכנו באחרונים ז"ל וכל זה הוא בלידה דיש היכר גדול לקידוש עיי ברכת הקידוש אך ביום דאין בו ברכה של קידוש לא יש היכר לקידוש בכרכת המוציא על כן אם יש לו חמר מדינה כגון שכר תמרים או שכר שעורים וכיוצא ימול ידיו ויקח כוס רביעית מחמר מדינה ויברך שהכל וישתה מלא לונמיו ואח"כ יברך המוציא שאם יקדים ברכת המוציא אינו ניכר שמקדש ואם אין לו חמר מדינה או שיש חמר מדינה ואינו יכול לשתות כי יזיק לו וא"א לשתותו כלל מחמת קושי תריפותו שזה אינו מלומד לשתות מזה כלל יברך המוציא בלכד ויבצע ויאכל אך יאמר קודם ברכת המוציא הפסוקים והפיוט שנוהגים לומר בקידוש היום:

כ זהו סדר הקידוש המיוסד ע"פ דברי רבינו האר"י ז"ל אחר תפילת ערבית יכנס לביתו וכשיכנס למקום השלחן יאמר בקול רם ובשמחה יתירה שבת שלום ויגשק ידו אביו וידי אמו אם הם בחיים אח"כ יסתכל באור הנר אשר ברכו עליו ויסתכל בשתי נרות ויכוין שהם א' כנגד זכור וא' כנגד שמור גם יכוין שהם א' בה"א א' וא' בה"א אחרונה שכשב הוי"ה ואע"פ שהדליקו ז' נרות לכבוד שבת עכ"ז הוא לא יסתכל אלא רק בשתיים ויכוין בהסתכלותו שיאירו נרות העליונים ואח"כ יעמוד במקום שיושב בו אצל השלחן ויאמר בקרר דא היא סעודתא דחק"י תפוחין ואח"כ יקיף את השלחן דרך ימין ויחזור ויעמוד במקום שעמד בו קודם הקפה ואז בעמדו שם יקח בידו ב' אגודות הדם שהם א' כנגד זכור וא' כנגד שמור ויאחזם ויחברם יחד כדרך גדילתן בין שתי ידיו ויברך עליהם עצי בשמים וירית בהם ואחר שיריח אז תיקף ומיד בעודם מחוברים יחד בין שתי ידיו יאמר בפיו זכור ושמור בדיבור אחד נאמרו זגם יאמר ג"כ פסוק זה ריח ניחוח אשה לה' כי בתיבות אלו רמזים כל הכונות של ברכת הריח ואח"כ יחזור להקיף השלחן פעם שנית בשתיקה בעוד ההדם בידו אך אין מעכב שיהיה בין שתי ידיו גם בעת שמקיף אלא די לאחוז ביד ימין בלכד ואם ישאר אחוז בשתי ידיו הנה מה טוב ומה נעים דנכון לעשות כן ואחר שעשה ההקפה השנית כהדם וחזר לעמוד במקומו הראשון ישאר ההדם ביד ימינו לתבוב מצוה ויאמר שלום עליכם מה"ש וכו' ויאמר מלך מלכי המלכים ולא יאמר מסלך וכו' זכנו בסידור רב יעבץ ז"ל ועיין כף החיים ואח"כ יאמר כי מלאכיו יצוה לך וכו' ויכוין בשם יוה"ך שהוא בס"ת פסוק זה ובשם כל"ך שהוא רכוז באות כף של חיבת כי זכאותיות לך מתיבת מלאכיו ואח"כ ה' ישמור צאתך זכור ואח"כ בלי הפסק יאמר תכף פסוקים אשת חיל וכו' ויכוין שהם כ"ב פסוקים כנגד כ"ב צינורות של מעלה שבעת הזאת הם פתוחים ומריקים שפע וברכה מהבריכה העליונה מראש כל הכתרים ואח"כ יאמר אתקינו סעודתא זכו' אהללה שם ה' בשיר זכו' ה' עזוי זכו' ואח"כ פומון אומר בשכחין זכו' ואח"כ יהא רעוא זכו' ואח"כ זוהר ויקהל יומא דא מתעטרא זכו' ודע דאע"ג דרבינו האר"י יסד פומון אומר זכו' הגז' לאומרו בתוך הסעודה עכ"ז פשוט הסנהג בכל המקומות לאומרו קודם קידוש וכ"כ רב יעבץ ז"ל ועיין להגאון חיד"א ז"ל סי' קס"ו אות ג' זמנהגינו לעצמים כשיש סיבה למחר הקידוש כגון כימי העומר וכיוצא נאמר פומון הגז' בתוך הסעודה:

אח"כ יתחיל בסדר הקידוש שהוא הכנת המעשה והכנת הדיבור וקודם סידור הקידוש יאמר נוסח זה ליקבה"ו זכו' הנה אנתנו באים לקיים מצ"ע דאורייתא לקדש את השבת ולקיים מצ"ע דרבנן לקדש על היין כמו שפירשו רז"ל פ' זכור את יום השבת לקדשו יכרחו בדברים הנאמרים על היין לתקן שורש מצוה זו במקום עליון והרי אנתנו מוכנים

פרשת בן איש חי בראשית

להמשיך אורות עליונים לחקל תפוחין קדישין על ידי הכנה בסוד המעשה והכנה בסוד הדיבור ויהר"ם ה' או"א שיעלה לפניך כאלו כוננו בכל הכונות הראויות לכוין בסוד המעשה ובסוד הדיבור אשר יסדו לנו עבדיך חכמי ישראל בסדר הקידוש של שבת ויעלה לפניך קידוש זה עם קידושי בניך היודעים ומכוונים כהוגן וימשך שפע וברכה רבה בכל העולמות הקדושים ומשם ימשך שפע רב הנפשינו רוחינו ונשמתינו לעבדך באמת ולשמור את כל שבתות קדשך כל ימי חיינו במחשבה ודיבור ומעשה ביראה ואהבה ושמחה רבה והרי אנחנו מוכנים לקבל עלינו מ"ע של התשובה כמ"ש ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו ויהי נועם ה' אלהינו עלינו וכו' :

ויהר"ם ה' או"א שיהא עתה עת רצון לפניך וימשך לנו והנפשיותינו ולבנינו ובנותינו ויבא ישראל שפע שלום טובה וברכה חיים חן והסדר ורחמים על ידי שנים ועשרים צינורות עליונים אשר הם פתוחים ומרוקים שפע וברכה מברכה העליונה מראש כל הכתרים ויהר"ם ה' או"א שבזכות מצות מויגת כוס היין של הקידוש במים מ"לא ידנינו מ"ברכותיך ו"מעושר מ"תנות י"דיך וזכות יעקב תמימך אשר מיתק הגבורות בחסדים ככתוב ויבא לו יין וישת דארמי ליה מיא ביינא כן ברחמיך וחסדיך יתמתקו כל הגבורות והדינין וגמלנו חסדים טובים :

ויהר"ם ה' או"א שבזכות מצות הברכה של קידוש שבת על כוס יין מלא יתמלאו אותיות כוס שהם כ"ף וא"ו סמ"ך שעולים מספר הברכה ויהיו צינורות לקבל לנו שפע הברכה מן הברכה העליונה ממקור הברכות ויתקיים בנו מקרא שכתוב יצו ה' אתך את הברכה באסמיך ובכ"ף ט"ש"ח ידיך ועתה אדני ה' הואל וברך את בית עבדך ומברכתך יבורך בית עבדך לעולם יהיו לרצון וכו' :

אחד תתחיל בהכנת המעשה והוא כי בעורך עומד במקומו תקבל הכוס בשתי ידיך מאדם אחר אשר גם הוא יאחזנו בשתי ידיו וימסרהו לך ואתה תעמיד הכוס בשתי ידיך כנגד החזה שלך ואת"ו תסיר מיד שמאלך ותאחזנו ביד ימינך בלבד כרי לבל"ל השמאל בימין ובסדר המעשה הזאת יש כונות עמוקות ורוזן עליון ולכן לא תחסר אפילו פרט קטן מסדר זה ותכוין בכל שיש סוד בדבר ואחר שתאחזנו בימין בלבד או תמוזג למתקו במים וטוב שאותו אדם שמסר לך הכוס בשתי ידיו הוא יעשה המזיגה ביד ימינו והמזיגה יעשנה ג"פ ההינו בשלשה הפסקות כז"ל ו"א יתן כל מי המזיגה כפעם אחת וד"ז של המזיגה שתהיה בג"פ לא נזכר בדברי רבינו האר"י ז"ל רק נמצא מפורש בספר מעבר יבק ולא ביאר טעמו של דבר ובסה"ק מקבציאל ביארתי בס"ד הטעם כי מבואר בדברי רבינו האר"י ז"ל ימוזג היין למתקו במים שהוא שלשה שמות י"ה דההי"ן שעולין מספר תשעה יודין דע"ב ס"ג ג"ה וכו"כ בסידור רבינו הרש"ש ז"ל נמצא סוד המים שמחג בו היין הוא שלשה פעמים יו"ד ה"ה שעולים מספר מים ולכן יעשה המזיגה ג"פ זא"ו לכוין בשלשה יו"ד ה"ה הנו' ונמצא לפ"ז גברא רבא אמר מלתא דמסתבר טעמא ובודאי כך היתה קבלה בירו ממקובלים נאמנים לכך כל אדם יזהר בזה ועליו תבא ברכת טוב ואחר המזיגה תתן עיניך בכוס היין ותסתכל בו ויש סוד עמוק וכונה גדולה בהסתכלות זו וכל אדם פשוט די לו לכוין בהסתכלות עין ימין בחמשה הויות שעולים מספר עין ובהסתכלות עין שמאל ג"כ בחמשה הויות שעולים מספר עי"ן כזה

ימין יהו"ה יהו"ה	שמאל יהו"ה יהו"ה
יהו"ה יהו"ה	יהו"ה יהו"ה
יהו"ה	יהו"ה

כונת סדר קידוש ליל שבת

אוצר החכמה

אחר השלמת ערבית יבנס לביתנו ויאמר בקול רם ובשמחה יתירה **שבת שלום** כי הוא כחתן המקבל את הכלה בשמחה גדולה וכסבר פנים יפות: וינישק ידי אמו ידומו למקסי הצלם שנמשכו ביא ונגבהה ראשו דוא עד התצית הגוי:

וכונת הנשיקה הוא כי יכוין הגושק להמשיך שפע והארה משודש התרג שנפס להמתיק ולבסס התרג דמנצפך סתוחות וסתומות אשר באצבעות ידי הכורך ואז מתעוררים רדמי המנך ומברכהו.

דמלנת

שודש ההרג שבסה

זמשרץ

א"ת

סןןךך היח שבה אצבעות יד ימין

ואסוד כי הסתוחות הם חסדים דבין שדם גבורות דמיה והסתומות הם גבורות דבין

מנצפכ היג שבה אצבעות יד שמאל

סעודת ליל שיק כנגד יצחק להנצל מחבלי משיח

אח"כ יעסוד בשולחן מעומד במקום אשר אחיכ ישב בו ויאמר

דא היא סעודתא דחקל ונפוחין קדישין

ועוד יכוין להמשיך חחין בגיה דתיי רצלמי המוחן ובתוכם יג הויות ואהיה מנוקרות נרגחי דניגוד דרוח דרוח דנישסה דמיה **חג"ת דחג"ת** ובין

אח"כ יקף את השולחן דרך צד ימין בשתיקה סעם אחת ויכוין להמשיך חחין בגיה דתיי דמוחן ובתוכם יג הויות דאחיה

כונות פרטיות

אה"ח 6025

ישראל ולאה = ז"ן הגדולים
נפש=נה"
רוח=חג"ת

ובין דמיה ודבין מה סיצוסי חגית
דחגית דמקסי חגית דחגית דבינה
דישראל ולאה להחן בניה דתי
דהיס חגית דחגית דחיצוניות
העולמות דבינה דמיה ובין דיעקב
דחל כנגד מה שנמשך בברטו
ונפרים וכו' וכו' הא' שבצפונה

ואהיה כניקודת נרנחי דנפיש דרוח
דנשמה דמיה ובין דמיה ודבין
ססקיף דה סיצוסי נהיי דמיה
ובין דישראל ולאה למקסי דהי
סיצוסי נהיי דמיה ודבין דיעקב
דחל דפניסיות דנישמות כנגד מה
שנמשך ^{אוצר החכמה} בעפודה עצמה.

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה או הו יז הו או הו יז הו אהיה
יהוה יז הו ח הו יז הו וו הו יהוה

או הו יז הו או הו יז הו
יז הו ח הו יז הו וו הו

אח"כ יקח בידו שני אגודות הרמחים לזרן של הדם הרומז לני אבות
שבתחית בן שני ידיו ימנית ושאלית ואם יש צדק ריח

ודאנים

כונות פרטיות כד

וראויים לכרכה יברך ויריח בהם ויכון כונת הריח:

כללות כונת הריח הוא להעלות כל חלקי הקדושה שנשאר בעשיה
 שהיא בחינת הנפש אל היצירה שהוא דא בחינת הריח
 להעלותם עם כל גבורות מנצפך שהם בחינת גבורות דמיה המתפשטים
 בחוסם ובסה ובזרועות ובידים ובאצבעות דזיא להעלותם לשורשם דרך
 בי נקבי החוסם אל תוך החוסם ומשם לשורש הגבורות שבדעת העומד
 מבסנים כנגד המצח להתמתק בשורשם ומשם לשורש המוחן חרב
 וחרג שהם הגהי :

חה פרטית הכונה רמחה בסמוך

ריח ניחח אשה ליהוה

קודם שיעלה הריח אל החוסם יכון כי הוא בסוד הריח שהוא מספר
 ריבוע אלהים משום והי אותיות אלהים משום ויג אותיות
 דאלהים דידן :

ובעלות הגל הריח אל בי נקבי החוסם יכון כי בי פעמים הגל גי אנדרים
 ועם בי כוללים עולים למספר ניחוח :

ובעלות הריח אל המצח ששם גילוי הדינים יכון כי הוא בסוד אשה
 שתוא מספר אלהים דידן כמספר מצפין והי אותיות שורשו והכולל :

אחזיב יכון כי הגל הריח שהם הבי' הגלים הגדיל העולים ניחוח שעם
 הכולל עולים כמספר אות לסיד דלהי עם גי אותיותיו ולהעדות עוד
 את הריח אל הארבעה מוחין חרב חרג שבחם די הריח עסמיב ואל די
 אותיות

כונות פרטיות

אותיות שורשים שנבחר להתכתב תכלית הגאונות והמצפון אלז :

ריח קודם שיגיע א אל אלה אלהי אלהים
לחוסם אלק למד הי יוד מס, אלהים
ניחת לחוסם אבדמם זון

אשה למצח אלק למדהי יוד מס, מצפון אלהים, אוי א ויטו"ת
למד אבדמם

י למחין דנתר חכמה יוד הי ויו הי עב שתיק
ולנתר דנתר
ה בינה יוד הי ואו הי סג טק
ו חסדים יוד הא הא איה איה
ה נפרחת יוד תה וו תה בין טק

חתיק אחד שדיח בהם יחבר יחד ויאמר זכור ושמור
בדיבור אחד נאמרו וביזם יאמר שמור וזכור
בדיבור אחד נאמרו

ועוד יכון להמשך תהן בגיה
דתי דצלמי המוחן ובתוכם יג
היית ואהיה פגוקדות טרנתי
דנרנתי דוח דנשמה דמיה ובן
דמה דבן מה פירצוסי תגית
דחיה

ויהודי להקין את השולחן פעם
שנית בשחוקה ויכון להמשך
תהן בגיה דתי דצלמי המוחן
ובתוכם יג היית ואהיה פגוקדות
טרנתי דנרנתי דוח דנשמה
דבן

כונות פרטיות כה

דבין דמיה דבין רבין מה פיצוסי
 חביר דחגית דמקסי חביר דחגית
 דבינה דזרין לחחין בגיה דתי דהיס חגית דחגית דפגישות
 דנישמות דיעקב ורחל כנגד מה
 שנמשך בסבת מעין שבע :

דבין דמיה דבין רבין מה פיצוסי
 חביר דחגית דמקסי חביר דחגית
 דבינה דזרין לחחין בגיה דתי דהי דהי
 פיצוסי חביר דחגית דמקסי חביר
 דחגית דיעקב ורחל דבינה
 דחיצוניות העולמות כנגד מה
אוצר החכמה
 שנמשך בויכלו השני :

אהיה יהוה		אהיה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	

אחיות 6025

התיקון
 בשבת
 בחג"ת
 והידיים זה
 חגת דחג"ת

ובעודו עומד יקבל הכוס הרומז ליעקב ורחל משתי ידי זולתו
 בשתי ידיו. הידומים לחגית דחגית דבינה דזיא ויגביהנו עד
 כנגד (ז)

שער הכוונות ע עא

כונות פרטיות

כנגד החזה ועל ידי המעשה דהיינו לקיחת הכוס ונתינת היין בו והמזיגה והסתבלות בו יכוון להמשיך מאוד סנימי דמוחן דכחבד דתגית דחיצוניות דתכונה שכתבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא שנמשכו כזא בויכלו דאתר העמידה אור סנימי דהיינו שני יה מעב סג דתגית ויה פשוט מרעת עם כל פרטיותם דרך גי קוי תגית דתגית דזיא שדם הידים אור סנימי לכחבד דתגית דבינה דחיצוניות דיעקב ורחל באופן זה :

א"פ באחזה
א"פ בדיבור

ויכולו השני

כוונה 1

יכוון להמשיך סחבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא שלשה יה פשוטים וישלשתם גי מיה :

כו

כונות פרטיות

אה"ח 6025

ויציין ב"ה דחכמה אות י' נגד כף ד יסן אות ה' נגד ה' אצבעות .

כוונה 2

וכן ב"ה דבניה אות י' נגד כף ד שמאל אות ה' נגד ה' אצבעות :

כוונה 3

גם יכוין כי י"ה דחכמה הוא מספר יד ס"קן דיד יסן וכף היד עצמה :

וי"ה דבניה כמספר יד ס"קן דיד שמאל וכף היד עצמה :

כוונה 4

גם יכוין ב"ה דחכמה כי י"ס י"ג כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות

דיד יסן :

וכן ב"ה דבניה י"ס י"ג כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות דיד

שמאל :

גם יכוין כי בסלוי י"ה דעיב דחכמה יש ה' אצבעות נגד ה' אצבעות

יד יסן ובסלוי מלויים יש י"ד אצבעות נגד י"ד סרקי יד יסן :

כוונה 5

וכן בסלוי י"ה דסיג דבניה יש ה' אצבעות נגד ה' אצבעות ויד אצבעות

במלוי מלויים נגד י"ד סרקי יד שמאל :

גם יכוין ב"ה דעיב דחכמה כי י"ד ג"כ כי שהיא כף יד יסן ואות

ה"י ג"כ י"ד סרקי יד יסן וחבר :

כוונה 6

וכן ב"ה דסיג דבניה כי י"ד ג"כ כי שהיא כף יד שמאל ואות ה"י

ג"כ י"ד סרקי יד שמאל וה"י דעת פשוט באמצע ושלשתם

יששיבם לאור פנימי לתביר דחגית דבניה דחיצוניות דיעקב ורחל :

ויכוין כי ב"ה סלאים ח"י פשוט ג"כ כוס וכמספר אלהים :

כוונה 7

$$\text{י"ה מלא} = 35 = 2 * 70 + \text{י"ה פשוט} 15 + \text{כולל} = 86$$

כונות פרטיות

א"ת"ח 1825

ויבין להמשי' הגי' יה הגוי לארס לחבד דחגית דחיצונות דבינה דיעקב ורחל

גי כלי חכמה דיעקור	ג' כלי דעת דיעקור	גי כלי בינה דיעקור
יוד הא וו הָה	יוד הַה וו הָה	אלף הַה יוד הָה
יוד יוד הא יוד הא וו	יוד יוד הַה יוד הָה וו	אהיה
יוד הא וו הָה	יוד הַה וו הָה	א אה אהי אהיה
י יה יהו יהוה	יוד יוד הא יוד הא	
	ואו יוד הא ואו הא	

מנצפך אלהים

אחיב יבין להמשך מדעת דוא שורש ה:ג מנצפך סד הי אותיות אלהים מנצפך לדעת דיעקור אלהים

יוד הַה וו הָה

יוד יוד הַה יוד הָה וו יוד הָה וו הָה
יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא

דעת היא

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הַה וו הָה

70 תיבות + יה' = אלהים שמוביל למנצפ"ך שהן ה' גבורות הבונות את בנין הנוק'

שערהכוונות עא ע"א

וישיש הכוס נגד החזה וימשך האיה מני חסדים לחגית דיעקב ורחל

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יהוה	אלף למד הי יוד סם	אלף למד
אלהים	צבאות	אלף אלף למד
אנדטס	השתפא	אל
אחד		

כונות פרטיות

אחד יחזיק הכוס ביד ימינו לבר ויכין יהוה יהוה

לכלול את יעקב ורחל ביסין להמתיק ההיג יהוה

בה' אצבעות יסין שדם היח

יהוה יהוה

מנצפך אלהים

כוונה 10

שערהכוונות עא ע"א

ויכוין להמשך עב סין מיה בין מארס דמוחן דחביד דתגית דחצו'

דתבונה שבתביד דזיא מלובשים באור נהיי דתבונה שדס קסיא

קסיג קניא ודרך תגית דזיא ימשינכ לחריב וחויג דחביד דתגית דבינה

דחיצוניות דיעקב ורחל

אה"ח 6025

הוצאת

כוונה 11

קס"א קמ"ג קנ"א הם
הלבושים דאמא
ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הם
שערהכוונות עא ע"ג
בלבושים

י'וד הי וואו הי

י'וד הי ויוו הי

אלף הא י'וד הא

אלף הי י'וד הי

ע"ב +

לבוש קס"א

י'וד הא וואו הא י'וד הה וו הה

אלף הה י'וד הה

ויכוין כי ז' שמות אלו הם ין כי בששוסס יש ז' יודין גי' ין

ובמלואם סיס אותיות ועס הכולל גי' ין

כוונה 12

גם יכוין כי ב' יה דעיב סיג י'וד הי י'וד הי גי' ין

כוונה 13

י'וד הי ויוו הי

גי' ין

גם יכות כי ז' יודין דעיב סיג

י'וד הי וואו הי

כוונה 14

גם

כח כונות פרטיות

גם יכוין להמשיך ליעקב ורחל האדה מן כתבד חגית דנתר דדא כתר
כל אחת כלולה מעשר גיי יין

כוונה 15
כוונת הכתר

שערהכוונות עא ע"א

אח"כ ימזוג היין שהוא זי שמות אוצר החכמה עסמיב קסא קמיג קניא כמספר
יין למתקו במים שהם הש' יודין דעסמיג העודים כמספר מים

כוונה 16

פרי עץ חיים קג' ע"א

י'וד הי' וי'ו הי' י'וד הי' ואו הי'

י'וד הא ואו הא י'וד הה וו הה מים

9 * י' = מים

י'וד הי' ויו הי' י'וד הי' ואו הי'

י'וד הא ואו הא י'וד הה וו הה י'ו

6025 ת"ח

אף הי' י'וד הי' אף הא י'וד הא אף הה י'וד הה

יין = 7 שמות
10 *

אח"כ יתן עיניו בכוס ויכוין כי עין יסין הוא הי' היות העולים כמספר
עין ויכוין לשלמותם במילוי סיג ויכוין להוסיף, ולחבר עם כל
סיג שני אותיות והי' דהיות השושנות ואז כל שם סיג עם בי' אותיות
והי' כצורתם לא בחשבונם עולים כמספר אדניי ואז יכוין לחבר עם כל
שם אדניי בי' אותיות ייה הנשארים מהי' היות השושנות ואז יעלו
הים ייה אדניי עם בי' כוללים גיי' בית חוהו בת עין יסין
ובעין שמאל יכוין כי עין גיי' ביס אדניי והבת עין שבה הוא הס'
ייה אדניי :

כוונה 17

בת

יבין לקיים מעד דאודייתא ודרבנן ביני.

אח"כ עיי הדיבור שהיא אמידת וכלו והקדוש יבין להמשך עוד
מארס דמוחן דכחב"ד דהגית **דחיצוניות דתכונה** שבחב"ד
דהגית דחיצוניות בינה דזיא אור סקף לכחב"ד דהגית דבינה דתי
דיעקב דחל אור סקף דנמת אור הסגמי ממי שמשך במעשה:

ומלבד כל הגו יבין בני יבועי דוהכו הזה הגי להמשך כתרם
ג' קו יסין ושאל ואמצע דחב"ד דהי סרצוסי הגית
דחיצוניות דישים עם צלמי דמחזן שבהם ובתוכם יג ייה דיג הויות
דני סרצוסי חב"ד שהם יחדות וחיות ונשמות וריחות דנחי דנינחי
דרוח דנשמה דמיה דמיה דמיה דבין ועליהם מקיפיהם ⁶⁰²⁵ יג איה דיג
איה לכתרים ולחזן בניה דתי דני סרצוסי חב"ד דהי סרצוסי הגית
דמיה דמיה דמיה דבין דחיצוניות דבינה דזיא:

גם יבין להמשך כתרם ג' קו חזן בניה דתי דהי סרצוסי חב"ד
דהגית דסגסיות דיססות עם צלמי המחזן שבהם ובתוכם כז
הויות דסרצוסי חב"ד בנקדות הדועות דים שהם יחדות וחיות
ונשמות וריחות דנינחי דנחי דרוח דנשמה דמיה ובין דמיה ובין
דבין ועליהם מקיפיהם כיו איה בנקדותיהם לכתרים וחזן בניה דתי
דהי סרצוסי חב"ד דהגית דמיה ובין דמיה דמיה ובין דבין דסגסיות
דבינה דזיא:

ויבין להמשך מלכות דכתרים וחזן בניה דתי בני סרצוסי חב"ד
דהגית דמיה דמיה דמיה דבין דחיצוניות דבינה דזיא עם
נשמות יחדות וחיות ונשמות וריחות דנחי דרוח דנשמה לכתרים
(ח) ולחזן

כונות פרטיות

ולחזן בניה דתי דג' סרצוסי חכ"ד דחג"ת דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן
דחיצוניות דבינה דיעקב ורחל :

גם יכון להמשך מלכות דכתרים וחזן בניה דתי דהי סרצוסי חכ"ד
דחג"ת דמ"ה ובין דמ"ה ומ"ה ובין דבין דסנימיות דבינה דזיא עם
נפשות דחידות וחיות ונשמות ורוחות דנינח"י דנח"י דרוח דנשמה
לכתרים ולחזן בניה דתי דהי סרצוסי חכ"ד דחג"ת דמ"ה ובין דמ"ה
ומ"ה וב"ן דבין דסנימיות דבינה דיעקב ורחל :

יום ה'ששי רת י"ה יכון להמשך בי אותיות יה עם קוץ
היוד מאים דמוחן דדתי דדעת דחכ"ד דחג"ת דבינה דחיצוניות דזיא
דרך סיו דזיא מקיף לדתי דדעת דבין דמ"ה ודבין דבין דחיצוניות
דיעקב ורחל :

ויכלו גי' עב יוד הי ויו הי

ה'שמים רת הויה אלא שיכון אותה מראה ביודין

יוד הי ויו הי
והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי

חחין דחכ"ד דחג"ת חחין דחכ"ד דחג"ת חחין דחכ"ד דחג"ת
דחיצוי דישים דסנימיות דישים דסנימ"י דתבונה

אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה

כונות פרטיות

חזת דנחדי דנהיי דרוח דנשמה דמיה חזת דנרנחדי דנהיי דרוח דנשמה
 דמיה לחחיין דחבייד דתגית דחיצו דמיה דמיה דמיה דמיה דמיה לחחיין
 דבינה דזיא. דה' סרצוסי חבייד דתגית דסניסיר
 ויכוין להמשך מלכיות דחחיין הנז' דבינה דזיא.
 עם נששות דחיות הנז' לחחיין דיעקיייד ויכוין להמשך מלכיות דחחיין
 דחיצו דגזי עם נששות דחיות דגזי לחחיין
 דיעקב דחל דפניסיות.

בשבת כל הספירות נקראות שביעי ולכן היסוד גם נקרא שביעי. ושביעי זה מלמטה למעלה.

סוד
מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי

בניה דהיס חבייד דתגית בניה דהיס חבייד דתגית בניה דחבייד דתגית
 דסניס"י דחבנה דסניסיות דיש"ס דחיצו דיש"ס

אהיה
 יהוה
 אהיה
 יהוה
 אהיה
 יהוה

אהיה
 יהוה
 אהיה
 יהוה
 אהיה
 יהוה

אה
 יה
 אה
 יה
 אה
 יה

לכניה דחבייד דתגית דחיצו לכניה דחיס חבייד דתגית דסניסיות
 דבינה דזיא דבינה דזיא
 להמשך המלכיות דבניה עם להמשך מלכיות דבניה עם נששות דנשמות
 נששות דנשמות לכניה דיעקב לכניה דיעקב דחל דסניסיות
 דחל דחיצוניות מכל

כונות פרטיות

מכל מלאכתו אשר עשה ויברך ^{חסד} אלהים ^{נבי} את

יום השביעי ^{חש}

בשבת כל הספירות
נקראות שביעי ולכן
חסד גם נקרא
שביעי. ושביעי זה
מלמטה למעלה.

בי קוי יסין ושטאל דדתיי בי קוי יטן ושטאל דהי"ס הבי"ד דתגית
דחב"ד דתגית דחיצוי דיש"ס דפנימיות דישמית

אֱהִיָּה

אֱהִיָּה

אֵה

יְהוָה

יְהוָה

יְה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֵה אֵה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְה יְה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֵה אֵה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְה יְה

או הו יו הו או הו יו הו או הו יו הו או הו יו הו

אנ הן אנ הן

יו הו וו הו יו הו וו הו יו הו וו הו יו הו וו הו

יו הן יו הן

לכתרים ודתיי דחב"ד דתגית לכתרים ודתיי דהי"ס חב"ד דתגית דסיה ובן

דפנימיות בינה דז"א

דחיצוי דבינה דז"א

להשיקן השלכית דכתרים ודתיי הנני עם נפשות דיחדות ונפשות

דדוחות הנני לכתרים ודתיי דיעקב דחל דחיצוניות ודפנימיות

ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר

ביא

ברא אלהים לעשות ^{סלכות}

בליה תיבות דויכולו יכוין להמשך יוד היי דסיג העולים כמסי ליה
מארס דבניה דתביר דתגית דבין דבינה דחיצו' דזיא דרך סיו דזיא
סקיף ליוד היי דסיג דאוס דבניה דתביר דתגית דבינה דחיצו' דיעקרה.

קו שמאל

ג"ר = מוחין

גם יכוין כי ליה תיבות כנגד ליב נתיבוח וגיר דזיא

יוד הי דרך סיו דזיא סקיף ליעקרה

כי הנוק' כנגד נה"י דז"א

גם יכוין כי הם כנגד ליב נתי' ונהי דזיא

יוד הי דסיג דיעקרה יכוין בתבת סברי כי סיר

ל"ב שיניים וג' אלהים = מוחין דנוק'

גם יכוין כי הם כנגד ל"ב נתיבות וג' אלהים

הם ג' יוד תיות דחייג וי' דסברי הם יוד כו' דיויד הוית ובי כו' דהויג

סברי ^{אח"כ 6025} מרגנ גיי רסיח ובין והוא עיד שיש דשמע

יוד הי ויו הי	יהוה	יהוה
יוד הי ואו הי	יהוה	
יוד הי ואו הי	יהוה	יהוה
יהוה יוד הא ואו הא	יהוה	יהוה
י יה יהו יהוה רסיח	יהוה	יהוה
יוד הה וו הה כ"ו	יהוה	יהוה
בס'		

כונות פרטיות

בפי תיבות דברכה זו יכוין להמשך פי יודין דעסמיב דחבי"ד דוי"א
לפי אותיות דבן דנוקי

ברוך אתה יהוה יהוה יאהדונהי אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן

יכוין הגסן גי' יאההויהה יאהדונהי כמנין הקל שהם
הנה"י ששם עומדים יעקרו

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
אהיה אלף הי יוד הי
אלף למד פא הי יוד
יוד ויו דלת הי יוד

יכוין מסבע הברכה
ברוך אתה יהוה יאהדונהי אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו ושבת
קדשו באהבה וברצון הנחילנו זכרון למעשה
בראשית תחלה למקראי קודש זכר ליציאת
מצרים ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו
ברוך אתה יהוה מקדש השבת

ע

לב כונות פרטיות

ע' תיבות דויכולו והקידוש עם ב' תיבות יום השישי גי' עיב

יוד הי ויו הי

בליה תיבות דקידוש יכון להמשי' יוד הי דעיב טארם דחחין דחביד

קו ימין

דחגית דבין דטיה דבינה

ליוד הי דעיב דארם דחחין דחביד

דחיצו' דזיא דרך סיו דזיא סקיף

דחגית דבינה דחיצו' דיעקב דחל

אה"ח 6025

ה' אותיות
דאלהים זה ה
גבורות

כי ליה תיבות דויכולו ולה תיבות דקידוש עם מס' ריה יום

ויכוין

הששי גי' כום כמס' אלהים שהם היג ויכוין להמשך טארם

דדעז דזיא היג מנצפך סקיף להג מנצפך דדעת דיעקב ורחל

והוא הגום :

מקיף לדעת דנוקי

אלהים מנצפך

מארם דדעת דזיא

אוצר החכמה

אלהים מנצפך

עוד יכוין להמ' אה"ש דיין והוא שיכוין כי ע' תיבות דויכולו והקידוש

גי' יין לדמשך סקיף לז' יודין דדי' הויות וגי' אהיה

י' הוה י' הוה י' הוה י' הוה אהי' ה אהי' ה אהי' ה

גם יכוין להמשי' מקיף לס"ט אותיות עיה דעסטיב קמיא קמיג קניא

יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי

אלף הא יוד הא

אלף די יוד די

יוד

כונות פרטיות

יוד הא ואו הא יוד תה וו תה

אלף תה יוד תה אה"ת 6025

גם ישיך מקיף לבי יה דעיב סיג גם ישיך מקיף לוי יודין דעיב סיג

יוד תה דסיג יוד תה ויין תה

יוד תה דעיב יוד תה ואו תה

גם יכין בעי תיבות דויכלו ודקידוש להשיי מקיף מאוים דכהכיד
תגית דכתר דזיא כיא כלולה מיי מקיף לין שהוא האתם הפנימית
שכבר קבלה במעשה :

אח"כ ישב במקומו וישהה מנוס יין הקידוש לפי שמוחין אלו
אסיי אותם דמקיף עיקרם מאוים ודרך דוסני נוסא דזיא
יוצאים ונוהגים ליעקרר : אוצר החכמה

אחר שיסתה הכוס של קידוש אחיב שלא עיי מעשה ולא עיי
דבור יכין להמי מוחין דארם ממקיפי המו דחבד דזין דחיצו
דפנימיי שנמשכו להם מארא בויכולו הגי למוחין מקישים דחבד
דיעקב ורחל והוא עיד הנני בויכולו היג :

ולא ישתרו כולו אלא ישאיר ממנו מעט עד הבוקר להשאיר ברכה :

